

MÜCADELE

İSTE TUZAK

KOMUNİZM

YENİ OYUNLAR

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

3

Materyalistler maddeyi tam bir tahliye tabi tutmadıklarından, kâinatın ilk sebebi zannettiler. Materyalizmin tarihi şunu ispatlar: Materyalizm ilmin değil, vehmin eseridir. Madde hakkında tam bir bilginin hasıl olmasına imkân olmıyan devirlerden beri materyalizm vardır. En basit müşahade ve deney usullerinin bilinebildiği ilk çağlarda materyalizm hiç bir ilmi temele dayanmıyordu. Materyalizm sadece materyalist filozoflarının zihin çarpıklıklarının ve insan zaafının bir neticesi olarak mevcut olabildi.

Avrupa'da Hristiyanlığın kurduğu ve dayandığı ruhçuluk yıkılınca, ruhçuluğun ikiz ve negatif kardeşi olan materyalizm hortladı. Ve bir ilim kılıfına girmeyi becerebildi.

İlimlerin metodu olmak, kâinat ve hayat kanunları hakkında toplu ve sistemli bir fikir demek olan felsefede ruhçuluk yıkılınca Avrupa'da başka bir sistem bulunmadığından materyalizm liderliğe geçti. Böylece ilimlerin metodu, hayat ve kâinatın izahı materyalistleşti.

İslâm dünyasında ise; saadet zamanının İslâm düşünce ve hayatı uzun darbelerin sonunda kuvvetten düşmüştü. Hristiyan, Yahudi ve müşrik kuvvetlerin asırlardan beri yaptıkları dinî, fikri ve askeri hücumların aracılığı ile çökmeye başlayan İslâm düşüncesi; ilimlere metod, kâinat ve hayatı izah, insanlığa fikri ve manevî liderlik vasıflarında durgunluk ve hareketsizlik çağına gelmişti. Bu sebepten ne kendisini, ne Avrupa'yı, ne de dünyayı kurtarmak hizmetini deruhte edemiycek halde bulunuyordu.

Halbuki, elde tahriften azâde bir kitap bulunuyordu. İnsanlığın kurtuluş yolunun tek orijini olan bu kitabın yeniden hayatı yorumlaması bekleniyordu. Ne yazık ki Osmanlı Devlet Teşkilâtı ile beraber bütün kültür müesseseleri bunu başara-bilecek takatten düşmüşlerdi.

Gaye yönünden vuzuhunu kaybeden tefekkürümüz, vasıtaları bakımından da eksikti. Kâinat ve hayatı izaha, kâinatın kuvvetlerini ulvî gayesine vasıta yapmaya yönelmesi gereken düşünce hedefini kaybetmişti.

Ayrıca mücerret akılcılık, diğer ilim kaynak ve metodlarını tasfiye etmişti.

Bu şartlar altında, Osmanlı İdeolojisinin, Avrupa'ya ve Dünyaya rehberlik etmek imkânı kalmıyordu. Bunun neticesi olarak; kâinat ve hayatı izah ve onu zaptetmek ihtirası ile dolu Avrupa kuvvetleri tarafından yutulması mukadderdi. Çünkü Osmanlı İdeolojisi çökmüştü.

Felsefenin kuskacı altında, ruhçuluk ve maddecilik ifratları arasında dünya bocalamaktadır. Bu iki fikrin ortak hatası, kâinatı ilk sebebe itea etmek gaffetidir. Kâinatı YOKTAN var eden, onu devam ettiren ve yok edecek kudretin ALLAH olduğunu idrak etmemektir. Bütün bir dünyayı zindan haline getiren, işte bu iki sakat akidedir.

Bir de kâinatın izahının mümkün olmıyacağı iddiası vardır. Bu görüş daha çok insan bilgisinin imkânı meselesine dayanmaktadır. Bu bakımdan üzerinde durmayacağız.

KÂİNATTAKİ ÂHENGİN İZAHİ

Kâinatta müthiş bir hareketliliğin mevcut olduğunu tesbit etmiştik. Maddenin en küçük parçacıklarından, en büyük kısımlarına kadar hepsi sonsuz diyebileceğimiz bir sür'atle hareket halinde bulunuyorlar. Elektronlar kendi atom çekirdekleri etrafında, gezegenler kendi sistemlerinin mer-

kezi etrafında sür'atle hareket ediyorlar. Canlı varlığın en küçük parçacıkları müthiş bir hareketliliğin içinde bulunuyorlar.

Ancak bu hareket, intizamsız bir hareketler manzumesi şeklinde gözükmez. Kâinatın dış intizamı, bu büyük hareket haline rağmen, değişmiyor. Kâinatta hareket dağınık değil, intizamlı ve ahenklidir. Ne büyük kitlelerin, ne küçük madde parçacıklarının hareketlerinde bir yavaşlama veya zıddiyet görülmez. Gezegenler ve Elektronlar kâinatın yaradılışından beri aynı hareketi tekrar etmektedir. Öyle bir intizamlı hareket ki, canlı varlığın yaşayışına tesirleri en ince etkilerine kadar düşünülmüş bulunuyor.

Kâinatı yaratan kudret, kâinatı bütün kısımlarıyla birlikte ahenkli bir hareketin içinde bulunduruyor. Şimdi bunu görelim:

Dünyanın hareketi, üzerinde hayatın devamını temin edecek şekilde kurulmuştur. Dünya eksenini etrafında saatte 1600 Km. hızla dönmektedir. Bu hız azalmış olsa idi, gündüz ve geceler de uzayacak; geceleri canlı varlık soğuktan donacak, gündüzleri sıcağın kavrulacaktı. Demek dünyayı idare eden kuvvet, dünyayı, hayatın devamını mümkün kılacak bir sür'atle hareketlendiriyor.

Güneşin sıcaklığı 3500 derecedir. Dünyanın güneşe olan uzaklığında meydana gelecek olan azalma dünya çevresinin kavrulmasına, uzaklaşma ise donmalara sebep olurdu. Güneşe yakın olan seyyârelerin müthiş sıcaklığı, güneşten uzak olan gezegenlerin korkunc soğukluğu bu hususta sarıh fikir verir. Demek ki dünya, güneş ve dünya arası mesafeyi en normal şekilde tutan bir kudretin idaresindedir.

Dünya 23 derecelik bir meyille güneş etrafında döndüğü için mevsimler meydana geliyor. Bu meyil bulunmasa idi kutuplar dünyanın dengesini bozacak şekilde buzla kaplanırdı.

Ay denizlerin hareketini kontrol etmektedir. Ay dünyaya 80.000 Klm. yaklaşmış olsaydı, muazzam med hadiseleri doğar ve günde iki defa yer yüzünün bütün karaları sular tarafından istilâ edilirdi. Demek ki dünya ve ay mesafesi de, dünyada hayatın devamını temin eden aynı kudret tarafından ayarlanmaktadır.

Denizler bir kaç yüz metre daha kalın olsaydı, denizlerin basıncı suda erimiş halde bulunan oksijeni de bırakmıyacaktı. Ve denizler canlılar için yaşanılmaz sıvılar haline gelecekti.

Dağlar bir kaç yüz metre daha yüksek olsaydı, yerde hiç bir bitki yetişmiyecekti.

Demek ki, dünya, dünya üzerinde hayatın devamını isteyen bir kudret tarafından sevk ve idare edilmektedir.

İstilan sıvılar özgül ağırlıklarını yavaş yavaş azaltırlar. Ancak suda harikulade bir istisna görülür. Suyun en fazla özgül ağırlığa sahip olduğu ısı derecesi artı 4 derece-

dir. Bu sayede, denizlerin veya nehirlerin kısmen sıvıların donmasına rağmen, artı 4 derecedeki su donan vasatın altında canlıların yaşamasına müsait bir ortam meydana getirir.

İnsan neslinin devamı hadisesine dikkat edelim. Genç kadın yumurtalığında 400.000 tane yumurta vardır. Fakat bunlardan 400 tanesi olgunlaşır. Binlerce spermadan sadece birisi bu yumurtalardan biri ile birleşir. Bu aşlanmış hücre ikiye ayrılır ve cenin'in inkişafı başlar. Erkek kromozomlar ve dişi kromozomlar yumurta içinde birleşir ve böylece doğacak çocuğun karakterleri hazırlanır. Cenin böylece ana baba ve ceddinin bazen tezahür edebilen veya etmeyen unsurlarına sahip olur.

Yüzbinlerce hücrenin içinde birleşme şansına sahip olan ikisi, bir yeni varlığın vücuduna sebep olurlar. Yüzbinlerce candan sadece ikisini birleştirerek, vasıfları tesbit edilmiş bir canlının doğması için milyarlar üstü milyarlarca küçük madde parçacığını sonsuz ihtimal silsilesinin şartlarına göre ayarlayan alim bir kudret kendini belli etmektedir.

Göze görülmeyen genlerin birleşmeleri de daha korkunç bir hesap mantığını icabettirir.

Aynı husus cenin'in geçirdiği bölünmeler esnasında da ortaya çıkar. Vücudu meydana getiren cenin'in de hücreler; dokular, uzuvlar döllemiş yumurtanın parçaları neticesinde meydana gelir. Bu bölünmeler esnasında milyarda bir nisbetinde bir hata gözü önünde toplanır, tırnağın kafada teşekkülüne sebep olurdu. Halbuki bütün insanlar normal ve muvazeneli bir vücutla doğarlar. Hilkat garibelerinin milyonda biri bulan nisbeti bu hükmü te'yid eder. Demek ki canlı varlık, kendisine hayat veren, organizmasını şaşmaz bir intizam içinde vücuda getiren, âlim bir kudretin varlığını açıklar.

Gebeliğin son günlerinde dişilik organlarının dokuları sıvı çıkarmağa başlar, yumuşar ve genişleme kabiliyeti gösterir. Bir kaç gün sonra cenin'in geçmesi kolaylaşır. Aynı zamanda meme kesecikleri hücrelerini çoğaltır, büyür ve doğumdan önce faaliyete başlar.

Bunlar istikbalde vuku bulacak bir hadiseye karşı vücudun, gene aynı âlim ve kâdir olan Allah tarafından hazırlanışdır.

Vücutta bir organın bütün unsurları bir gaye için hazırlanırlar. Meselâ göz: Beynin görme kısmı olacak olan uzantısı derinin altına geldiği zaman deri seffaflaşır. Bu değişiklik beyin göz altındaki uzantısının çıkarıldığı bir sıvı ile izah edilmiştir. Ancak bu, meseleyi halletmez. Göz keseciği nasıl oluyor da, cildi saydamlaştıracak bir madde çıkarıyor? Nasıl oluyor da bir sinir tabakası, cildi bir mercek imaline sevk edebiliyor?

(Devamı var)

AP'nin buhranı ve düşündürdükleri

Son günlerde Türkiye siyasi hayatı beklenen acı meyvelerini verdi. Bu hususları mecmuamızın ilk sayısından itibaren belirtmiş bulunuyoruz. Beynelmillel Yahudilik; Türkiye'de milli uyanışı durdurmak gayesiyle, Parlemantoda ağırlığını kısmen duyuran Sağ'ı tasfiye etmeyi zarurî görmüştür. Amerikan siyasi mekanizmasına hakim güçlerin arzuları bu idi. Gazetelerin pek azında küçücük bir başlıkla neşredilen bu habere göre Amerika bir A.P. — C.H.P. koalisyonunu istemekte idi. Amerika ve Amerikan politikasına hakim olan beynelmillel yahudilik; Türkiye'de halkın kontrolüne açık olan bir partinin iktidarını tehlikeye görüyordu. Sahte bir demokrasi masonluğun mutlak kontrolündeki partiler; beynelmillel yahudiliğin bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de menfaatini beklemekte idi.

Hatırlanacağı gibi 27 Mayıs hareketinin, başlangıçta radyoda ilân edilen teahhütlerine rağmen, istikamet değiştirmesi. Türkiye'de siyasi mücadelenin dönüm noktasını teşkil etmişti. O buhranlı devrelerde pek çok insan sadece C.H.P. li olmadığı için tazyike uğruyordu. Millet büyük çoğunluğu kendisine gerici, kuyruk ve yobaz diyerek hakaret edenleri affetmiyordu. Bu milletin evlatları arasına bir kardeş kavgasının iğrenç tohumları serpiyordu. Ve millet müdafaasız halde, kendisine rehberlik edecek bir kurtarıcı arıyordu. 27 Mayıs'tan sonra milletin haklarını; gayri milli kuvvetler karşısında korumak üzere bir grup milliyetçi politika hayatına atıldılar. Bu dönemde C.H.P. nin kırıdığı potlar ve çoğalan antipati A.P. nin seçim şansını artırıyordu. Seçim şansı artan ve halkın C.H.P. karşısında tek ümidi haline gelen A.P. nin başına Masonluğu sabit, bir Süleyman Demirel'i getirmeyi uygun buldular. Daha Gümüşpala zamanında A.P. nin kurucularından bir kısmı müfrit diye budanmıştı. Gümüşpala'nın ölümü üzerine Masonların kontrolü altındaki mideciler ve eyyamcılarla; vatanperverler arasındaki gizli mücadele süratlenmişti. Beynelmillel masonluk namına A.P. yi ele geçirme teşebbüsü; başta İnönü olmak üzere bütün kozmopolit güçler tarafından alkışlanıyordu; Kayseri Cezaevinden katmerli Mason Celal Bayar Süleyman'a direk tiftler gönderiyordu.

A.P. yi milliyetçilerin insiyatifinden masonların dizginine geçirme teşebbüsü bir dereceye kadar muvaffak olmuştu. Neticede BAY SÜLEYMAN'ın A.P. başına geçirilmesi mason localarında tatlı akisler uyandırıyor. Bilindiği gibi Süleyman Demirel seçilmek için mason olmadığını söylemiş ve masonlukla alakası olmadığını, bizzat mason localarından aldığı bir vesika ile isbata gayret etmişti. Bu vesika bir kısım delegeleri şaşırtırken, mason üstatları kıs kıs gülüyorlar, fakat küçük dereceli masonlar bu duruma üzülüyorlardı. Masonluğun 27. derecesine gelmiş bir şahsın «Benim masonlukla alakam yoktur» demesi onları üzmüştü. Bu üzüntüye son vermek üzere masonluğun büyük üstatlarından Necdet Egeran, «Türkiye'nin kaderini

bir gericiye! teslim etmemek için» bu oyunu düzenlediklerini, biraderlerine açıklamıştı. Yapılan manevra ile Masonluk A.P. nin kilit noktalarını işgali başarmıştı. A.P. nin seçim şansına sahip tek parti haline gelmesinden sonra; AP nin dışındaki partiler de ne kadar kozmopolit ve mason varsa A.P. nin temin ettiği nimetleri paylaşmak için A.P. ye doldular. Böylece milli bir teşebbüs dejenere edilmiş oldu.

Sadettin Bilgiç ve arkadaşlarının partiden kesin ihraç talebi ile haysiyet divanına verilmeleri A.P. de kozmopolitliği hakim kılmak için girişilen en kati teşebbüstür. Ancak bunun böyle devam edemeyeceği kesin olarak bilinmelidir. Türkiye'nin siyaset sahnesine yeni bir güç katılmaktadır. Bu milletin teşkilâtlanan gücüdür. Uyanmağa başlayan halk, kendi buhranının mesullerini ve yordakılarını teşhise başlamıştır. Bu halk uyanışı kesin ve karşı konulmaz bir surette, milli bir mücadele kalıbına dökülmeğe başlamıştır. Millet düşmanları ile dostları ve evlatları arasındaki bu mücadele mutlaka siyaset sahnesinde de patlayacaktır. Masonluğun siyaset sahnesindeki temsilcileri; karşılarında daha güçlü, daha imanlı, daha planlı ve halkın teşkilâtlı ordusuna bağlanmış halk liderlerini bulacaklardır. Ve bunlar karşısında yapacakları şey, Türkiye'yi terk edip, asıl vatanlarına gitmekten ibarettir.

A.P. içindeki milliyetçi - mason kavgasının mukadder akıbeti kesin surette belli olacaktır. Bu netice büyük bir ihtimalle A.P. den bir kısım milliyetçinin daha ihraç ile neticelenecek gibidir. Çok müsait imkânlarla başlayan milliyetçiliğimizin siyasi mücadelesi, ne yazık ki şimdilik geri çekilme devrine girmiş bulunmaktadır.

Türkiye'nin buhranının sebebi bellidir. O da Judeo-Grek menşeli Kapitalist sistemdir. Bu sistem, gayri milli ve gayri insanidir.

Milletimizin kurtuluşu, ancak bu gayri milli sistemin demokratik vasıtalarla tasfiyesi ve asıl düşmanın zararsız hale getirilmesiyle mümkündür. Parlemanto mücadelesi, millet düşmanlarıyla mücadelede en tesirli silahlardan biridir. Ama yalnız bir silahtan ibarettir. Parlemanto mücadelesi, diğer bütün mücadele şekilleriyle birleştirilmez ise mücadelenin zaferle bitmesi ve milletin kurtuluşu mümkün değildir. Dört senede bir defa, o da halkın reyini almak için gidilecekse halka kendisini yok etmeye yönelen tehlike anlatılıp bizzat halk teşkilâtlanmağa davet edilmeyecekse yapılan mücadele, milli mücadele değil, sadece sandalye mücadelesidir.

1960 dan bu yana yapılan mücadelenin bütün şekillerini tenkide tabi tutmanın zamanı gelmiştir. Buna gereken ehemmiyet verilmesi zaruridir. Zira, 10 seneden beri devam eden mücadele ile milli cephe çok az mesafe katetmiştir. Bugün, hatalardan ders çıkarmak günüdür; Acı da olsa, hayallerimizi yıksa bile hatalarımızı ortaya koymak ve ders çıkarmak günüdür!

AYKUT EDİBÂLİ

Yeniden Milli

MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı, haftalık, siyasi MİLLÎ DAVÂ MECMUASI

CİLT 1 — SAYI: 3

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

BÜYÜK TÜRK MİLLETİ!

Mübarek Kurban Bayramını candan tebrik eder; Doğu Türkistan dağlarından, Bulgaristan ovalarına kadar, iç ve dış bütün millet ve din düşmanlarına karşı savaştan Millet Evlatlarının gazasının mübarek, esaretin ve tutsaklığın ve mahkûmiyetin kısa ömürlü olmasını Yüce Allah'tan niyaz ederiz.

Ey Millet!

Senin için hayatlarının baharında, loş hapis hane köşelerini yumuşacık yataklara değişen evlatlarını anutma! UNUTMA-

— YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE —

★ ★ ★

DİKKAT: Münderecatımızın çokluğu, bazı seri yazılara bu sayıda yer vermeyi imkânsız kılmıştır. Gelecek sayıda bu sayıya konmayan yazıları bulacaksınız.

TÜRKİYE DÖNEN DOLAP

BÜTÇE OYLAMALARI :

11.2.1970 Şubatında yapılan bütçe görüşmelerinde Demirel'in «Yeminli» ekipten meydana getirdiği iktidarı, bütçe oylamasında gerekli oyu alamamıştır. Böylece siyasi hayatımızda ikinci defa görülen bir buhran ortaya çıkmıştır. Bundan 5 sene önce 13 Şubat 1965 te meydana gelen aynı tipteki bir hadise ile İnönü hükümeti iktidardan çekilmişti. Bu son hadise de Süleyman Demirel bütçe oylamalarının bir kanun meselesi olduğunu, güven oyu muamelesi göremeyeceğini belirterek iktidardan çekilmeyeceğini bildirmiştir.

Milletin büyük bir ekseriyetle iş başına getirdiği bir partiyi bu hale düşürenler, tarih ve millet vicdanı önünde hesap vereceklerdir.

Mecmuamızın bundan önceki sayılarında okuyucularımızın dikkatini çekmeye çalıştığımız meseleler aynıyle vuku bulmaya başlamıştır. Türkiye'de beynelmilel Sionizm milletin iradesi ile meydana gelmiş ve milletin temayüllerine uygun hareket eden iktidarlara düşman kabul etmektedir. AP de görülen şu son buhran da kendiliğinden meydana gelmemiştir. Bilhassa Amerikan Yahudi senatörü Jacop Javits'in Türkiye'ye gelmesinden sonradır ki, AP deki düğüm, çözülemez hale getirilmiştir.

Şimdi ne olacaktır? Demirel'in bu zayıf iktidarı ne kadar dayanabilecek? Bütçeye red oyu veren kırk bir parlamenter bundan sonra ne yaparlar? Bunların cevabını vermeden önce milletin tasvibini kazanan bu partiyi, bu şekilde bir çıkmaza sürükleyenleri resit edelim.

Süleyman Demirel beynelmilel Yahudiliğin siyasi ve mali ağı olan masonluğun bir ferdi olarak milletin innaç ve arzuları istikametinde olacak bir politikanın yürütücüsü olamaz. Ne var ki o, masonluğun ve General Powell'in ısrarlı arayışları ile bu partinin başına getirilmiş birisidir. Demirel açıkça halkın temayüllerine karşı çıkmaz. Onun bu güç durumu, kendisinin pervasızca hareketlerine mani olmaktadır.

Beynelmilel masonluk Türkiye'de, mason tesirli AP iktidarlının millî uyanışa mani olamadığını, bundan sonra da manî olamayacağını iyi anlamıştır. Bunun içindir ki geçen yıldan beri yapılan gizli çalışmalarla Adalet Partisinin iktidardan düşürülmesi için hummalı faaliyetlere girişilmiştir. Bu iş o kadar ustalıkla yapılmaya çalışılmıştır ki, masonluğun maşası olan Süleyman Demirel kendisini millete masum pozisyonunda takdime yeltenmiştir.

AP DE İHRAÇLARIN SEBEBİ VE MASONLARIN PLANLARI

Adalet Partisinde ısrarla bir ihraç kasırgası estirilmiştir. Partinin en güç günlerinde, bütçe oylamalarının yapılmasına bir hafta-on gün kala başka bir iş kalmadı da insan ihracına mı sı-

ra geldi? Hangi parti güç günlerinde böyle budama işlemlerine girişmiştir? Demirel ardı ardına ihraçlarla elbette parlamenter adedini, iktidar rakamının altına düşürmeyi başaramazdı. O yapacağı her işinde müsait bir hava yaratmayı hiç bir zaman unutmamıştı. Sudan sebepleri bu partiden beş yıldır kimler atılmamış, hangi başlar yenmemişti? Masonluk uzun vadeli çalışmalarıyla partideki sağcı kanadı iyice budamış ve talanları da teşkilat nezdinde ikinci plana düşürmeyi başarmıştır. Süleyman Demirel'in bu ihraçlarla esas yapmayı tasarladığı şeyler artık tahakkuk etmiştir. O, partideki büyük bir grubun zaten partiden ayrılması için müsait bir ortam arıyordu. Toplanan 72 imzanın hepsinden bütçeye kırmızı oy vermesini Demirel, can-ü gönülden ister. Zira beynelmilel masonluğun planları Türkiye'de millî kültürün, millî mentaşların ayaklar altına alınacağı bir zemini hazırlama istikametindedir. Adalet Partisinin bu perişan hali onların planlarının tahakkuk ettiğini gösterir. Bu planların Adalet Partisi içinde yürütücü faaliyeti hiç şüphesiz ki Demirel'in bizzat kendisidir.

72 lerdeki tereddütlere rağmen Demirel; Adalet Partisinin iktidardan düşmesini, partinin parçalanmasını, başka partilerle koalisyon mecburiyetlerinin doğmasını arzuadığını her hareketiyle ispat etmiştir. Onun, ihraçları hiç çekinti duymadan, mesuliyet hissetmeden işletmesi, teşkilâtlara karşı uzlaşmaz bir politika takip etmesi başka neyin ifadesidir? Bunun arkasından «İhanete uğradık» diye masumane roller oynamaya kalkmak kötü niyetleri örtmeye yetecek midir?

DEMİREL'İN AP'Yİ İKTİDARDAN DÜŞÜRME GAYRETLERİ

Bütçenin 224 oya karşı 214 oyla red edilizi karşısında Demirel hiç de endişeli değildir. Her şeyi olurluna bırakmış gibidir. Ulus Gazetesinin muhabirine «Yeminli» gruptan birisinin verdiği demec, Demirel'in ve beynelmilel masonluğun planlarını teyid etmektedir:

— «Bütçeye kırmızı oy vereceklermiş, versinler. Zaten artık sayın Süleyman Demirel'in gırtlığına kadar geldi. Siz biliyor musunuz ki, her gün yeni bir yolsuzluk olayı karşımıza çıkmaktadır. Kirli çamaşırlar dosyası gün gün artmaktadır.»

Gene Süleyman Demirel'in geçen yıl seçimlerden önce, İran'daki Ramsar toplantısından dönünce yakın arkadaşlarına söylediği ve sonradan gazete sayfalarına kadar intikal eden şu sözleri gayet imalidir:

— «Pakistan'da Eyüp Han büyük işler yapmıştır. Fakat Pakistan iktisaden az gelişmiş bir memleketin meselelerinin hepsini halletmeye imkân yoktur. Eyüp Han, büyük işler yapmasına rağmen birçok meseleyi de hâl edememiştir.

Yığılan meselelerin altında kaldığını gören Eyüp Han, çareyi ordunun başında bulunan Yahya Han'a devlet idaresini teslim etmekte bulmuştur.»

Demirel'in bu durumunu bilen eski arkadaşları onun genel idare kurulunda söylediği fikirlerini şu sözlerle basına açıklamışlardır:

— «Demirel iktidarı robis ve bakkınlığı içindedir. Demirel iktidardan bir müdahale ile uzaklaşacağı korkusu içinde oturmaktadır. Partide geniş ihraçlar yaparak, ya da bazı kişileri istifa zorunda bırakarak, parlamentoda AP sandalyelerini azaltmak ve böylece iktidarı terketmek istemektedir. Bu olmadık takdirde bir koalisyon hükümetini son çare olarak görmektedir. Koalisyona katılacak parti ya da kişiler aracılığıyla Demirel, bazı fiili sokak hareketlerini önleyeceğini, müesseselerin allerjisini üzerinden uzaklaştıracağını ummaktadır.»

Bu açıklamalar mecmuamızın geçen sayılarında da izaha çalıştığımız beynelmilel sionizmin ve emrindeki masonluğun Türkiye'ye hazırladığı planların tatbikatından başka nedir?

Ama bütün bunların arkasında Demirel, gene de kendisini teşkilâta anse etmeye kalkacaktır. Milletın ümitlerini bağladığı bir partiyi, bu hale getiren Demirel'in ve onun «Yeminli» ekibin partiden derhal ayrılmaları ıcaz eder. Partiyi perişanlığa sürükleyen, millet yeise sevk eden, millet düşmanlarının keyiflerini çatan Demirel, partiyi serbest bırakmalıdır. Ama o, bunu yapmak istemeyecek, ve kuzu postuna bürünmeye kalkacaktır.

27 Mayısın o, sıkıntılı terör günlerinden milleti kurtaran Adalet Partisinin bu hale gelmesinden yalnız Demirel mi sorumludur? Bütçe oylamasında red oyu kullanan kırk bir kişinin veya onların temsilcisi durumunda bulunanların hiç mi suçu yoktur?

BİLGİÇİ GRUBUN TARİHİ SUÇU

Bir yönü ile onların suçu daha büyüktür. Süleyman Demirel'in Adalet Partisine genel başkan olduğu günden bu vana, bu şahısların hangi politikayı takip ettikleri meçhuldür. Hattâ Sadettin Bilgiç'in bizzat Demirel'i öven, aralarında hiç bir ihtilâfın bulunmadığı hakkında verdiği demeçleri ortadadır. Şimdiye kadar teşkilâtla alakalarını kesen bu grup, neyir peşindedir? Bir buçuk aydan beri partide sürüp giden huzursuzluk hakkında açık bir söz mü söylemişlerdir? Hal böyle iken mesuliyetin büyük kısmı kendi üzerlerinde değil midir? Geçen yıllar hep kendilerinin, teşkilâtın, milletın aleyhine işledi. Mason basını bu grubu millete ututtu. Şimdi de teşkilât nazarında allerjik bu duruma düşürülüp CHP ile ortaklık kurmakla suçlandırılmaya başlandılar.

Millet düşmanları, millete bağlı olan her fer-

Irakta darbe

di, güç durumlara düşürüp teker teker harcamak ister. Bilgiççi, teşkilatçı vs. diye isimlendirilen bu grubun açık, kesin bir sözü. çok öncelerden duyulmalı değil miydi? Sormak lazım «Oylamadan sonra ne yapacağınızı düşündünüz mü?»

Zaten Süleyman Demirel beş seneden beri bu grubu ezmek, yok etmek istiyordu. Bir bu kadar da beş yıldan beri yapılan ihraçlarla eritilmemişler miydi? Öyleyse tâ o yıllardan beri sağlam bir planla çalışılsa idi parti, bu güç durum-lara elbette düşmezdi.

Artık cephele iyice ayrılmıştır. Bütçe oylamasından sonra Adalet Partisinin meclis grubu toplantısına kırkiki kişi iştirak etmemiştir? Bu kesin bir bölünmenin en açık şekilde ifadesidir. Daha dört ay evvel 263 oyla güven oyu alan bir kabine, Adalet Partisinin X. kuruluş yıldönümünde partinin başına, başka partilerden gelme cunta idareciler yüzünden meşum akibete uğratılmıştır.

İNÖNÜ İKTİDARININ DÜŞMESİ VE DEMİREL

1965 yılı 13 Şubatında muhalif partilerin menfi oyları ile düşen İnönü hükümeti yerine Süleyman Demirel hükümeti kurulmuştur.

Eğer Demirel, beynelmilelci çevrelerin Adalet Partisindeki vazifeli değilse Başbakanlıktan derhal çekilir ve yeni bir hükümet teşkiline gidilir. Yoksa bu durumda kendini haklı çıkarmaya kalkması boşunadır. Tasvip edilemeyen insan çekilir Partiyi serbest bırakır. Fakat Demirel bu haliyle Adalet Partisini milletin imanına bağlı, beynelmilel masonluğun tesirinden uzak birisine teslim etmek niyetinde değildir.

Demirel'in bundan sonra yapacağı şey muhalif grubu iyice yıpratmak olacaktır. Mason sermayeli basın, O'nun güç günlerinde en büyük yardımcısı olmuştur.

Milli Güvenlik Kurulunda partiyi gerici unsurlardan temizleyeceğini, bunda İnönü ile mutabık olduğunu belirten Demirel'e aynı kurula yüksek rütbeli bir generalin karşı çıkarak «Söylenenler gerçeğe uygun değil. Gerici oldukları ileri sürülen kişilerin bir çoğu, namuslu adamlardır. Ve gericilikle ilgileri yoktur.» demesi Demirel'in hangi hileler peşinde olduğunu göstermez mi?

Demirel, montaj sanayiindeki yolsuzlukları ortaya çıkaran ve Yahudi sermayedarları tarafından istenmeyen adam ilân edilenleri, dikkat edilsin hangi yollarla harcamaya kalkıyor?

Hemen haber verelim ki bütün bu oyunlar bugün olmazsa da yarın mutlaka geri tepecektir. Milletin oylarıyla iktidara getirdiği bir parti üzerinde saltanat sürmeye alıanların diktası uzun sürmeyecektir. Hatırlatırım

Ne var ki Mehmet Turgut, Cihat Bilgehan, Sadettin Bilgiç, Ali Naili Erdem v.s nin parti Genel İdare Kurulundan istifa etmeleri, partiyi her yönü ile ele geçirmeye çalışanlara tam bir fırsat oldu. Partinin en yüksek organlarından biri olan Genel İdare Kurulunun Yeminli-Mason çevresine terki, büyük bu gıftı Kuruldan istifa hareketi ile, parti üzerinde şeflik iddia edenlere bu yedi kişinin muhalefeti iyice ortaya konmuştur. Ama muhalefetin ortaya konması, bu kıymetli mevkilerin «Evet efendime!» bir tai-feye devri şeklinde olmamalıydı. Bu isabetli hareket teşkilata hissen daha yakın olan bu grubun uzun vadeli bir politikadan ne derece uzak olduğunu gösterir

Partiden adam atmak için fırsat kollayanların aylardır Genel İdare Kurulunu bir kere olsun toplamadıkları, acaba nasıl gizlenecektir? Tüzüğe açıkça aykırı olan bu sorumsuz hareketlerin de cezası ihraç olmasın mı?

NETİCE

Sonuç olarak belirtelim ki:

Milleti meçhul bir istikamete sürüklemek isteyen, beynelmilel sionizm ve emrindeki masonluk Türkiye'de yeni yeni oyunların peşinde olacaktır. On yıllık bütün emekler şer cereyanların mensupları tarafından boşu boşuna harcanmıştır. Ve sionizmin Türkiye'de görmek istediği buhranlar iyice su yüzüne çıkmıştır. Adalet Partisindeki gelişmelerin ne şekilde olacağını önümüzdeki günler gösterecektir. Döndürülen dotaplar miller üzerinde tesir icra edemeyecek bütün millet düşmanlarının planları akamete uğrayacaktır.

Bundan iki hafta önce, Irak'ta bir darbe teşebbüsüne girişildi. Fakat geri teperek darbecilerin bir çoğu idam edilmişlerdir. Irak'taki bu darbe teşebbüsü ilk defa olan bir hareket değildir. Genel olarak orta-doğuda sık sık hükümet değişiklikleri olmaktadır. İktidara gelenler her an bir darbenin korkusu ile milletlerinin korunmasını bir tarafa bırakarak, muhayyel bir darbeye karşı kendilerini korumakla meşguldürler.

Ancak, dünya efkârı umumiyesi Orta-Doğudaki bu darbe teşebbüslerin ve darbeler hakkında açık bir fikir edinmiyor. Bu hadiseler basit vakialarla izah ediliyor. Hadiselerin gerçek yüzü nedir? Meydana gelen darbe hadiselerinde kimler istifade etmektedir? Niçin sık sık darbe teşebbüsleri olmaktadır? Bütün dünya milletlerini ve hassaten Türkiye'mizi, önemle ilgilendiren bu suallerin iç yüzünü efkârı umumi-yeye arz etmekte sayısız faydalar vardır.

DARBİYİ HAZIRLAYAN KİMLER

22 Ocak 1970 günü haber kaynakları Irak'ta bir darbe teşebbüsüne girişildiğini haber verdiler. Hükümet kuvvetleri darbeye teşebbüs edenlerden bir çoğunun idam edildiğini bildirdi. Irak devlet adamları darbe teşebbüsünün İran hükümeti tarafından hazırlandığını iddia etti. İddiaya göre Bağdat'taki İran elçiliği komploculara 13 Ocakta 20 kilovat takatında bir telsiz, 17 Ocakta daha küçük bir telsiz vermiştir. Ayrıca İran hükümeti darbecilerin silah ihtiyaçlarını temin etmiş, ve bu silâhlar Amerikan CIA teşkilatı tarafından getirtilmiştir. Darbeciler devamı surette İran ve Amerikan gizli servisleri ile temas halinde bulunmuşlardır.

İRAN İRAK ÜZERİNE YURUYOR

İran sefirinin ve maiyetindeki dört kişinin Irak hükümeti tarafından sınır dışı edilmesi iki ülke arasında gerginliğe sebep oldu. Bilindiği gibi dünya devletleri arasında istenildiği zaman harb çıkarılabilecek çıban başları vardır. Irak'la İran arasında da Bahreyn meselesi bu kabildendir. 1937 yılında imzalanan anlaşmaya göre, Abadan şehrinin kıyısındaki sular dışında, suların tamamı Irak'a bırakılmıştır. Daha sonra İran 1937 anlaşmasını bozdu. Irak ise buna karşılık İran'ın güney ovasında petrol bakımından zengin olan Abadan ve Ahvaz şehirlerini içine alan bölgenin kendisine ait olduğunu iddia etmiştir. Bu anlaşmazlık İran ile Irak arasında çarpışmaya yol açacak bir hal almıştır.

Şimdi İran Irak'taki karışıklıktan istifade ile kısa zamanda Irak hududuna büyük yığınaklar yaparak askeri faaliyetlerini artırmıştır. Bu arada motorize, piyade ve tank taburlarını Irak sınırına yığmıştır.

İRAK BARZANİ'YE TAVİZ VERİYOR

Bilindiği gibi Barzani ile Irak hükümeti arasında devamı çarpışmalar oluyor. Barzani, müstakil bir Kürt devleti kurmak hayali ile Irak hükümetine her fırsatta saldırıyor. Irak Hükümet kuvvetlerini meşgul ediyor. Barzani eğitimi Rusya'da Kızıl Ordu içerisinde yaparak kendisine verilen talimatlarla Irak'a dönmüştü. Barzani'ye yön verenler arasında Pol Bidari isimli bir yahudi bulunmaktadır. Askerlerinin bir çoğunu da Ermeniler teşkil etmektedir. Silâh ve erzakları ise İngiltere ve Amerika tarafından temin edilmektedir.

Irakla Barzani kuvvetler arasında savaş on senevi geçen bir zamandan beri devam etmektedir. Doktor Bazzaz 1966 yılında Barzani'nin de kabul ettiği 12 maddelik bir barış programı teklif etmişti. Fakat Dr. Bazzaz makamından uzaklaştırdı. Ancak program tatbik edilememiştir. Barzani ve taraftarları bir başka hususta anlaşma vama-yacaklarını kesin olarak ilân etmişlerdi.

Şimdi, Irak güç duruma düşünce Barzani'ye tavizler vermeye başlamıştır. Irak devrim konseyinin yayınladığı bir bildiri-de, «Barzani ve taraftarlarının ayaklanmalarına katılan asker ve siviller için genel af ilân ettiğini, Irak nüzûmetine Barzani'nin dört bakanı girecek, Barzani'ye bağlı en az on bin askerinin varlığını resmen tanımak ve bunların ihtiyaçlarının Irak hükümeti tarafından karşılanması...» v.s. gibi tavizleri bildiriyor. Bu durumda Irak devrim konseyinin sadece Barzaniye konsey bildirisinde geçen tavizleri değil istediği her şeyi vermek durumundadır.

DARBENİN GERCEK FAİLLERİ

Beşeri hadiseler, politik güçlerin çarpışmasının neticesidir. Bu hadiseler darbe, harp, iktisadi kriz, nümayış gibi çok değişik şekillere bürünebilirler. Ortada görünen durum Irak'ta bir darbe teşebbüsü ve bu arada İran ile Irak devletleridir. Ancak dünyadaki politik güçlere yön veren kuvvet beynelmilel yahudiliktir.

Gerçekten Irak hadiseleri kuvvetlerin çarpışmasının neticesidir. Çarpışma yahudiliğine mütemayıl hristiyanlığın temsilcisi Amerika - İngiltere ile komünizmin tatbikatçısı Rusya ve grubu arasında cereyan etmektedir. Bu iki olokun münasebetlerinde ise beynelmilel yahudilik müessir bir rol oynamakta; Her iki kuvvete de hulus imkânlarını temin ettiğinden münasebetlere ve neticelerine, değişik derecelerde olmakla beraber kendi sionist ideolojilerine uygun olarak, tesir etmek imkânını bulmaktadır.

İRAKTA BİR HAHAMIN OĞLU DARBİ YAPIYOR

Hatırlanacağı gibi Irak'ta bir yıl önce vuku bulan darbe teşebbüsü İngiliz - Amerikan görünüşlü yanadı menfaatleri için plânlanmıştı. Bu hususu bizzat yahudi organı Jewish Chronicle, «bir evvelki darbe sırasında tutuklananlar ve mahkemeye sevk edilenler arasında Irak haham başının oğlu Shaul Sassen Hadouri'nin bulunduğunu» yazmıştır. Bu darbe teşebbüsünde dokuz yahudi ve bir hristiyanın serbest bırakılması için Irak'taki Londra Büyükelçiliği harekete geçmişti. Darbe sırasında tutuklanan yahudiler için Rabbinate Haham başkanı tarafından üzüntü ve Fasting (Yemeksiz dini yas), günleri ilân edilmiş ve protesto gösterilerinde bulunulmuştu. Yahudi organı Jewish Chronicle başka bir haberinde «bir yıl önceki isyanı yöneten eski başbakan Abdurrahman Al-Bazzaz, isyanın gayesinin şimdiki devleti devirmek ve İsrail ile barış yapmaya hazır bir rejim haline getirmek olduğunu» belirtmiştir.

Geçtiğimiz günlerdeki Irak darbe teşebbüsünde, darbeciler arasında eski İçişleri Bakanı Raşit Mustub'in de bulunması darbe teşebbüsünün sionist gayeler için yapıldığını gösteren şaşmaz belgedir. Bilindiği gibi Raşit Musun dara önceden de İsrail hesabına casusluk yapmış ve yargılanmıştı. Son darbe teşebbüsünden dolayı idam edilenlerin arasındadır.

İRAK'A İSRAİL HESABINA İNDİRİLEN DARBİ

Tevrat'ın çizmiş olduğu Nilden Fırata kadar olan muhayyel İsrail sınırına yaklaşma hususunda Amerika İngiltere ve Rusya müzaheret göstermektedir. Bugün İsrail'in dünya harp hukukunu ihlâl eder davranışlarına ne Amerika'nın, ne de Rusya'nın ses çıkarmadığını görüyoruz. Ancak efkârı umumiye'nin gözünü boyamak zihinlerini karıştırmak için Rusya ve Amerika meseleyi yuvarlak kelimelerle geçiştirmektedirler. Daha evvel olan bugün de tekrar edilmektedir.

(Devamı 13. sayfada)

İşte tehlike.

20. Asrın en adi canavarı: Mao Tse Tung kan-
larını Döktüğü mazlûm insanların intikamı
milletlerin uyanışı ile birlikte mutlaka alın-
acaktır.

DIYARBAKIR'DA PATLAYAN BOMBALAR

Subatın ilk günlerinde Türkiye, devlet
ve millet hayatını sona erdirmeye yönelen
bir ihanet hareketinin açıklanmasıyla sar-
sılıyordu. Üniversitelerinin bıkınlık veren
işgalleri, birbirini kovalayan halk mahke-
mesi rezaletleri, sokak çarpışmalarında ale-
nen işlenen cinayetlere sun'î failer bulmak
gayretleri yepyeni bir şekle girmiş bulun-
yordu. Beynelmilel Yahudiliğin vahşi bir
tazyik silâhı olan Komünizm, Türkiye'ye
sabotajlar yapma safhasına girmiş bulun-
yordu.

KOMÜNİZM DAİMA KUVVET KULLANMA DEMEKTİR

Komünizm daima kuvvet kullanarak
iktidara gelme ve kuvvet kullanarak ikti-
darda kalma tekniği demektir. Komünizm
demokrasi taraftarıdır? Komünizm de-
mokrasi ve hürriyetin sadece komüniz-
me hizmet etmesiyle şarttır. Zayıf olduğu
her yerde insan hakları, fikir
hürriyeti sloganlarına sarılan komünizm,
güçlenmeye başladığı andan itibaren bir ta-
raftan kaba kuvveti takbih eder gözükür,
diğer taraftan en mutaassıp şekliyle kuv-
vete baş vurur.

Marx, Engels ve bu canavarların fikir-
lerini gösteren Lenin ve Mao, «proleter ih-
tilâli için» legal ve illegal mücadele şekilleri-
nin ve vasıtalarının birleştirilmesi vazifesin-
den ısrarla bahseder. Meselâ parlamenter
faaliyetle birlikte, hücre çalışmalarının de-
vam etmesi kanunî nümayişlerin yapılma-
sıyla birlikte milis kuvvetlerinin teşkili ve
silahlandırılması legal ve illegal çalışma şe-
killerinin birleştirilmesidir. Marksist - Le-
ninizm bu mücadele anlayışını zaferin şartı
görür. Ve bütün komünist hareketler bu

prensibe sınıksız bağlıdır.

Bu duruma, yani sulhu ve harpci, gizli
ve açık, kanunî veya gayri kanunî vasıta-
ların tümünü kullanılması Marksizmin na-
zari esasını teşkil eden dialektiğe uygun ol-
duktan başka, komünist ihtilâllerin tekniği-
ne de tam tamına uymaktadır.

KOMÜNİSLER İHTİLALLERİNDE NASIL KUVVET KULLANIR?

Komünizm daima kuvvet kullanarak
iktidara gelmek ve öylece iktidarda kalmak
demektir. Rusya'da Çarlığın yıkılışını ve
muhalif grupların yok oluşunu temin et-
mek üzere kurulan silahlı işçi birlikleri
düşmanları nsafsızca ezmek için kullanıldı.
Kerensky hükümetinin verdiği kanunî
imkânları istismar ederek, silâhlandılar ve
bir hükümet darbesiyle iktidara sahip oldu-
lar. Aynı deneme Çin'de yapıldı. Ve Lâtin
Amerika ülkelerinde de daha değişik bir
tarzda tatbik ediliyor.

Mao, Milîyetçi Çin Hükümeti ile Ja-
ponlara karşı mukavemette anlaşıp bir itti-
fak kurarken, diğer taraftan kızıl orduyu
kurmaya devam ediyordu. Kourdurduğu kızıl
çeteler vasıtasıyla sabotajlar, cinayetler
tertipleniyordu. Komünist Partisi diktatör-
lüğüne karşı koyabilecek her şahsı yok edi-
yordu. Bir taraftan dost görünmeye çalış-
mak, diğer taraftan dostluğuna inandırdığı
düşmanını yok etmek için bütün gücüyle
çalışmak... İşte Komünist mücadele an-
layışının aslı budur.

Türkiyedeki komünist faaliyetleri de
basit propoganda safhasını aşmış, doğru-
dan doğruya SİLAHLI PROPOGANDA ve
MÜCADELE safhasına gelmiş bulunmaktadır.
Koskoca kıt'a Çin'de Kızıl ordunun
çekirdeğini teşkil eden gerillalar gibi sabo-
taj grupları belirmeye başlamıştır. Lâtin

Amerika memleketlerinde Küba örneğin-
den istifade ile yapılan silahlı mücadele
şimdi Türkiye'mizin de bulunduğu Orta Do-
ğu'ya sıçramış bulunmaktadır.

MİLLÎ HARPLER VE KOMÜNİZM

Lenin 1920 kongresinde Fransız, İngi-
liz v.b. gibi kapitalist devletlere karşı çar-
pılan milletlerin mücadelesini destekleme
prensibini vaz etti. Gerçekte bu millî müca-
deleleri Komünizm hedefine yöneltme tat-
tiği demektir. Komünistler Çin'de, Hindi
Çin'in de bu taktiği uyguladılar. Japonla-
lara ve Fransızlara karşı yapılan millî istik-
lâl mücadelesine sahip çıktılar ve harbi
galibiyetle birince Komünizmi kat'i ola-
rak yerleştirdiler. Komünizm millî harple-
ri komünizm hedefine sevk etme gayretini
hiç bir zaman durdurmuyacaktır. Komü-
nizm millî harpleri istismar taktiğini iyice
belirli hale getiren bir başka taktiği de do-
lambaçlı harp taktiğidir. Lenin «Paris-Mos-
kova arasındaki en kısa yol, Pekin-Delhi
yoludur» demiştir. Bütün dünyayı fetih
ameline komünizm, Çin, Hind Çini ve
Hindistan'la beraber, Orta doğuyu faaliyet-
lerinin odak noktası yapmıştır. İsrail'in
Filistin topraklarını gasbının doğurduğu
kızgınlık Rusya'ya istediği fırsatı vermiştir.
İsrail'in küstahlığına karşı beliren haklı
kin ve intikam duygularını, komünizmin
Orta doğuya yerleşmesi için kullanmak...

Hülasa komünizm Orta Doğuda geli-
meye başlayan, anti emperyalist, anti sio-
nist, anti kapitalist, islâmî ve millî müca-
deleyi; bir, komünist hareketi haline ge-
tirmek için var gücüyle savaşmaktadır. İşte
Türkiyemize de atlayan silahlı mücadele
serpintileri, bu menhus kaynak tarafından
tezgahlanmaktadır. Diyarbakır'da Üniversi-
te binasını havaya uçurmaya çalışan, her
tür türlü silahlarla donanmış bu gerilla birlik-
leri kim tarafından yetiştirilmiştir. El Fetih

EL FETİH MASKELİ BOZGUNCU- LUK HAREKETİDİR

Diyarbakır'da sabotaj hareketlerine
girişen gerillalar, hem Türkiye'deki komü-
nist hareketlerin mihveri T.İ.P.'e bağlı
mişler ve heinde anti siyonist ve millî gö-
rünümlü El Fetih üslerinde talim görmüşler.
Bu gerillalar Mart ayında yapmayı tasar-
ladıkları talibe(!) nümayişlerinde koman-
dolugun takakleri ile mücadeleye hazırlan-
mışlar (!)

Aceba bizim yerli komünistlere ko-
mondo talimi gösteren bu El Fetih teşki-
lâtı nasıl bir teşkilâttır? Türkiye'yi ve Orta
Doğuyu tehdit eden felâketin nereden gel-
diğini öğrenmeye mecburuz. Bunun için
El Fetih teşkilâtını bütün hususiyetleriyle
tanımalıyız.

CHI SONO I GUERRIGLIE PALESTINESI

RICCIARDETTO
Memoria dell'Epoca

La terra ed, ce n'è quanta se
ne vuole, ma è poco o niente pro-
duttiva. Bisognerebbe che gli Stati
arabi la mettessero a loro dispo-
sizione e che grandi opere di bo-
nifica la ricondassero. Gli Ameri-
cani fecero un piano di divisione e
di utilizzazione delle acque del

co. Il sale, l'acqua della « guerra di
atti »... Il capo e fondatore dell'
essa è Yassir Arafat. Nacque a Ge-
rusalemme 42 anni fa (« da madre
circa »). mi sembra di aver letto
nel Jerusalem Post, ma non sono
sicuro se lui o il capo di un'altra
associazione terroristica R. Nel

facile. El-Fatah si è
bia circa duemila mem-
La seconda organizzazione, terro-
ristica si intitola « Forze Nazionali
di Liberazione ». Fu fondata a mar-
zo dell'anno scorso. Conta circa 40
trecento membri, dei quali molti
annoveravano all'organizzazione di

İşte, Millî bir hareketin başına geçirilen Yahudi çocuğu... Millî hareketlerin rotasından sapmama-
sı için kadrolarda ideoloji bağının en sağlam şekilde tesisi gerektiğini unutmayalım.

Düşman. silâhlanmakta uyanınız

EL FETİH'İN KURUCUSU: YASER ARAFA' BİR YAHUDİDİR.

25 Ocak 1970 tarihli «EPOCA» dergisinde Yaser Arafat'ın kim olduğuna dair son derece şaşırtıcı ve fakat gerçek bir haber çıktı. Bu habere göre «Teşkilâtın başı ve kurucusu Yaser Arafattır. 42 sene evvel Kudüs'te doğmuştur Annesi Yahudî'dir. 1948'de Kahire Üniversitesinde mimarlık diploması aldı. Müslüman kardeşler teşkilâtında çalıştı. Kahire onlar (yani El-Fetih'çileri) emperyalizmin ve siyonizmin ajanları olarak damgalanmıştır fakat bugün Kahire'de El-Fetih'in bir radyo istasyonu bile vardır. El-Fetih'in seçme elemanları Cezayir'de, Irak'ta ve bilhassa Çin'de eğitim görmektedir.

Türk basınında ilk defa açıkladığımız bu son derece mühim hadise üzerine, millî mücadelemiz yönünden düşünmeli ve kelimelerin gerçek manasında millî olmayan rehber ve kâroların mücadeleyi nasıl denetlediklerini unutmamalıyız.

Associated Press'in 8 Kasım tarihli bir haberine göre ise, Arafat Küba ve Cezayir gerillalarının tekniklerini incelemiştir.

Amerika'nın ünlü politika dergisi Time ise El-Fetih'in hakiki gücünün ne olduğunu kimsenin bilmediğini ifade etmekte. El-Fetih'in Şam'da sivil bir komite tarafından idare edildiğini ve Arafat'ın gerçek

kimliğinin bilinmediğini yazmaktadır.

Son haberlere göre ise, Arafat'ın şahsiyeti üzerindeki esrar aralanmaya başlamış ve beyne-milîl yahudiliğin bir sabotörü olarak, millî bir hareketin başına getirilmiş olduğu anlaşılmıştır.

Arafat'ın esrarı yavaş yavaş kaybolurken; ihaneti İsrail topraklarından kuş uçurtmayan İsrail istihbarat servisinin bilgisi altında, 22 mil yavaş yürüyerek Kudüs'ten Ürdün nehrine geçebilmiştir. Bunu bir mutemet yahudi ajanından başka kim yapabilir.

EL-FETİH'İN DOKTRİNİ NEDİR?

El-Fetih ideoloji olarak Frantz Fanon'un fikirlerini benimsemiştir. Frantz Fanon bir zenci psikiyatristidir. Gene A. Pressin bir haberine göre «Arafat bir Filistinli olarak sağ ve sol meseleleri ile uğraşacak vaktim yok» demektedir.

Meşhur politika dergisi L'orien'e göre» sanıldığı gibi aksine, asırlar boyunca beraber yaşadığımız ve hatta Nazilerin katliamı sırasında koruduğumuz yahudi toplumuna karşı herhangi bir kinimiz yoktur. Bizim amacımız yahudilerin... Filistin topraklarında Filistinlilerle beraber huzur içinde yaşamaktır.»

Arafat, Cezayir başkanı Ebu Medyen'in İsrail ve Filistin arasında federal bir hükümet kurmasını deriş eden sözlerine temas ederek, «Bizim esas amacımızda, Filistinlilerin eski topraklarına kavuşmaları ve bu topraklarda, eşit haklara sahip yahudi, Hristiyan ve Müslümanlardan müteşekkîl bir Demokratik Filistin Cumhuriyeti kurulmasıdır.» demektedir.

Netice olarak, El-Fetih teşkilâtı ne İslâm nede Orta-Doğudaki Arap hakları için döğüşmemek; yahudi, Müslüman ve Hristiyanın yan yana yaşacağı bir Filistin Demokratik Cumhuriyeti kurma, hedef kabul etmektedir. Vatan ça-an yahudilikle, aynı bayrağa aynı kanuna tabi olmak için yapılan mücadelelerin millîlikle ve İslâmîlikle ne alakası bulunabilir? Bu hareket sadece uyanan Orta-Doğu Müslümanlarının uyanışını durdurmak ve sosyalizme geçecek bir cumhuriyet kurma gayretinden başka bir şey değildir. Ve emperyalizmin menfaatlerine Nasır gibi, Burğiba gibi, Kral Hüseyin gibi jandarmalık edecek; İslâm ve millet düşmanı bir yahudi komplosundan ibarettir.

EL-FETİH VE KOMÜNİST TEŞKİLATLAR

Daha evvel açıkladığımız gibi El-Fetih'in seçme elemanları Çin'de yetismekte ve hareket Komünist Suriye'den idare edilmektedir.

14 Nisan 1968 tarihinde El-Fetih «Roma'da toplanan ilerici partiler konfe-

Sadece Rusyada 30 milyon kadın, çocuk ve masumun hayvanları bile tıbbî bir vahşetle yok edilmesinin bas me's'u

Gafil basının İslâm kahramanı, vatan fedâisi ilan ettiği Yahudi uşağı komünist YASER ARAFA'.

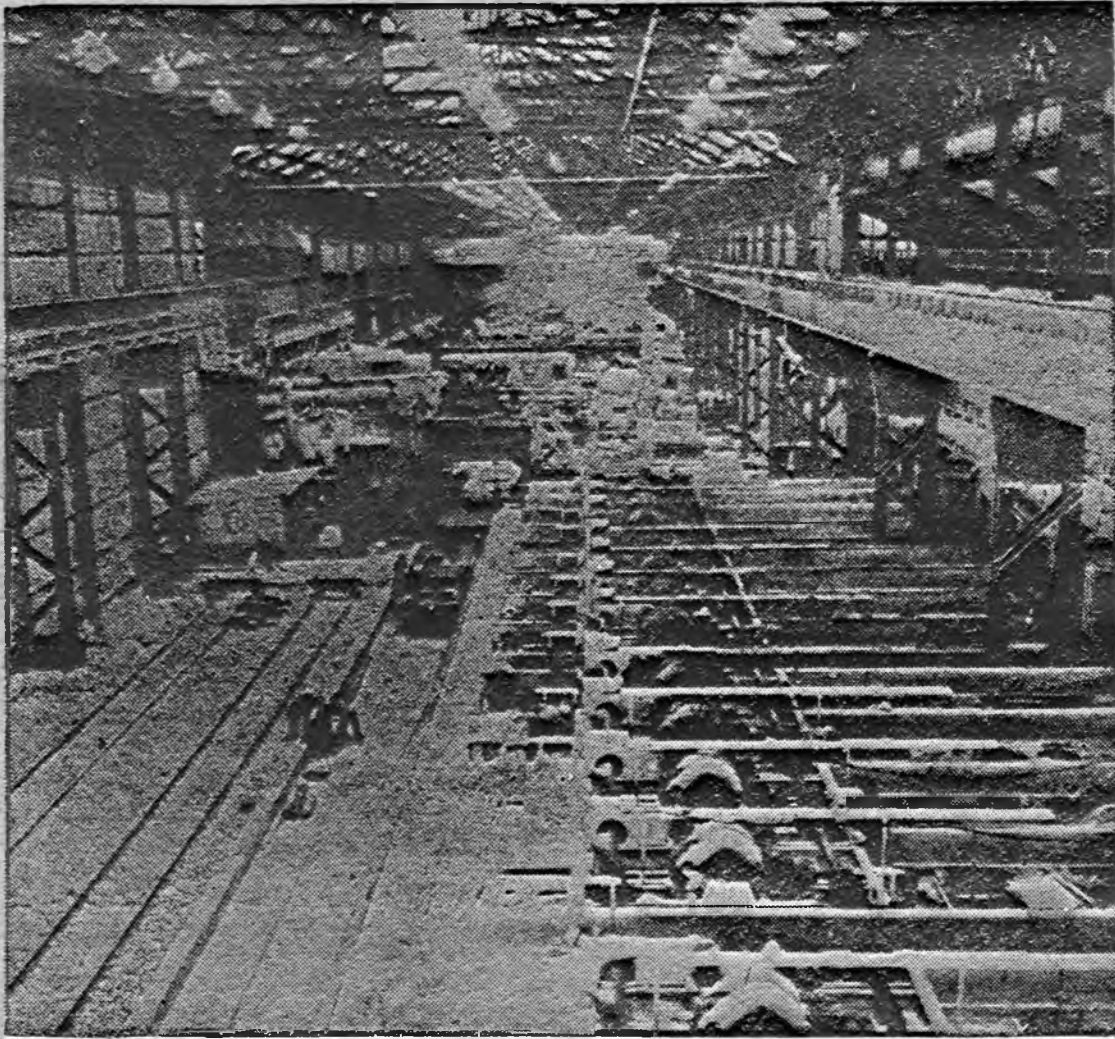
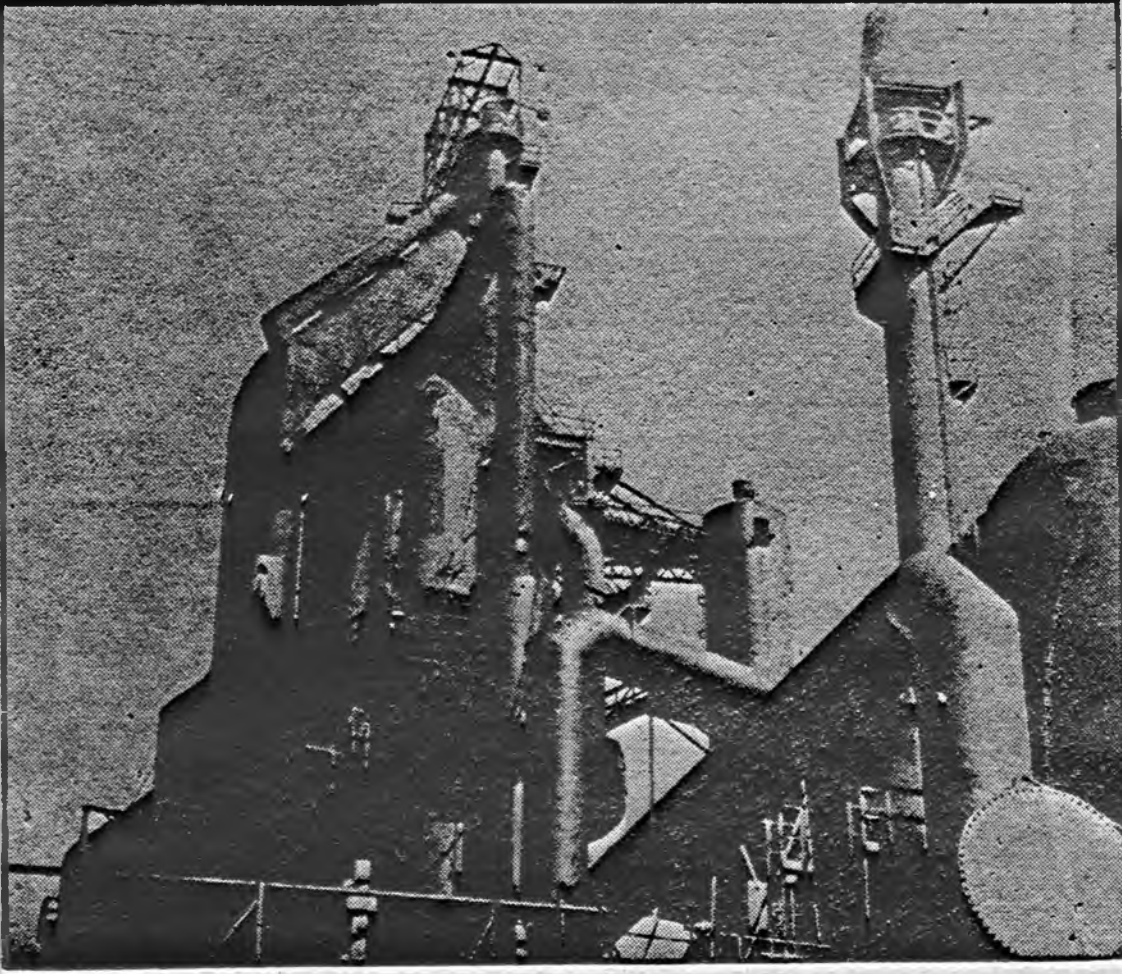
ransı» adı ile yaftalanan komünist toplantısına mesaj göndermişti. Tıbbî olduğu komünist partileri toplantıda, El-Fetih yapılan destekten ötürü toplantısına katılan komünist partilerden teşekkür etmişti. Su halı ile El-Fetih maske komünist teşkilâtı olduğu daha o zaman çıkmalı idi. Ancak komünist basının suikastleri hakikaten ormanına manj olurken; sağcı basın hakkında yanlış, asılsız, kasıtlı ne yazılmalıya pullaya takdimden çekin. Bunları okuyan ve araştırmaya imkân olan okuyucu da yahudi uşaklarının ettiği bu sözde millî ve İslâmî (!) aldanacaktı.

Ancak bilinmeyen meselede namus borcu'dur. Nasır'ın ve benzeri propaganda broşürlerini kim bilmiyorsa niyetlerle tezgâhlıyanlar acaba ne nadim olacaklardır. Hakkı yanılmıyorsa hiç de hafif değildir ve son derece olasıdır.

SAHTE ANTI-EMPERYALİZMLERİN ARKASINDA SIRTAK GERCEK: KOMÜNİZM

Orta-Doğu'da asırlık yurtlarm ve cebirle uzaklaşmağa mecbur Filistin mülteçilerinin vahudilerinceği vatanlar için döğüşmeleri ellî refli bir harekettir. Ancak kimin ne maksatla ve hangi kuvvetin rehberliğiyle?

(Devamı 14. Sayfa)

Milli Ekonomimizi Nasıl Tahrib Ediyorlar? **Kardeş Kavgası**

(2. Sayıdan devam)

Bugün milletimizin iktisadî hayatı üzerinde gayrı milli sermayenin, kültür hayatı üzerinde Judeo-Grek kültürünün, siyasi hayatında masin saltanatının tesirleri açıktır. Türkiye'de gayrı milli kapitalist düzenin nimetlerinden istifade eden beynelmilel yahudilik ve onun uzun vadeli plânlarının tatbikçisi masonluk, milli uyanışları durdurmak gayreti içindedir. Bunun içinde kalabalıklar nefse, zevke ve şehvete hitap eden bütün vasıtalarla meşgul ediliyor. İmân, ahlâk ve kültürümüz darbeleniyor. Millet gerçeklerden habersiz olmanın girdabına itiliyor. Müfrit nazariyelerle fikirler zehirleniyor, huzursuzluk, kargaşalık ve anarşi gün geçtikçe artırılıyor.

Tevrat'ın «Herkes kardeşi ile ve herkes komşusu ile, şehir şehirle memleket memleketle muharebe edecektir.» (İ'saya 19/2) hükmü yerine getiriliyor. Sun'î ideolojik ayrılıklarla üniversitemizde millet evlâtları birbirini boğazlarken siyaset hayatını menfaat, şöhrat ve intras dalgaları dolduruyor. Fabrikalarda işçi gerçek düşmanından; ızdırıp sıkıntı ve buhranın baş mes'ulu olan düşman kuvvetlerden habersiz, Amerikancı sarı sendikaların yahut komünist kızıl sendikaların ağına düşüyor. Bu milletin evlâdı polis yine bu milletin işçisi ile karşı karşıya geliyor. Cephede düşmana sıkılması icap eden tabancalar ateşleniyor, kardeş kanı akıtıyor. Neden? Niçin?

Cevap gayet basit; Kapitalizm ve komünizm vasıtasıyla dünya üzerinde gizli ve vahşi bir emperyalizmi devam ettirmek isteyen beynelmilel yahudiliğin ve onun yerli uşaklarının doymayan iştihalarını tatmin etmek için.

BİR TATBİKAT

Bilindiği gibi Fransa'da De Gaulle, İsraile silâh ambargosu koyduğu, yahudi menfaatlerini Fransız milletin menfaatlerine tercih etmediği için iktidardan uzaklaştırıldı. Siyonizm, Fransa'daki ve bütün dünyadaki basın organları, bankaları, sermaye müesseseleri, ve emrindeki mason kuvvet ve iktidarlara De Gaulle'e karşı büyük bir savaş açtı. Bu savaşla üniversite işgalleri, nümayişleri ve sokak hareketleri

MİLLİ EKONOMİYE SABOTAJ

ile gençleri; genel grevlerle işçileri kullanmıştı. Fransa, anarşi ve kargaşalıkların kucağına düşmüş, beynelmilel yahudilik ve Fransız Maşrıkı azamlığı muvaffak olmuştu.

De Gaulle'den boşalan yere Yahudi banker Rochild'lerin eski banka müdürlerinden Pompidou getirilmişti. Pompidou'da efendilerine sadakatini bakanlar kurulu na, üç Yahudiyi almakla ödemeye başlamıştır. Ve halen siyonizmin Fransa'da zedelenen hâkimiyetini iade etmeye çalışmaktadır.

Türkiye'de ise durum tamamen değişiktir. Fransa'da De Gaulle'ün millî politikasına karşı sürdürülen genel grevler fabrika işgalleri ve yürüyüşler şeklindeki işçi hareketleri; memleketimizde millî sanayiî yıkmak veya gelişmesine mâni olmak istikâmetinde kullanılmak istenmektedir. Beynelmîle yahudilik ve işbirlikçileri, Amerika'ya ve Avrupa'ya muhtaç olmayan silâhını, topunu, tankını, lokomotifini, uçagını, vapurunu, her türlü makina aksamını yapan ve bütün bunların çekirdeği millî bir ağır sanayiye sahip olan bir Türkiye istemiyor. Böyle bir Türkiye beynelmîle yahudiliği korkutuyor. Esir Türk illerinin, Müslüman ve ezilen mazlum milletlerin kurtuluş ümidi Türkiyemizin, yahudi mason tasallutundan kurtularak millî bir nizama sahip olması asırlık düşmanlarımızı düşündürüyor.

Orta Doğu'daki muvazaneyi bozacak, Yahudi maliyesinin kazancını kırarak bir sanayileşmeye ve kalkınmaya yıllarca mâni olundu ve hâlâ mâni olmak için hayasızca her türlü sabotaj yapılmaktadır.

Demir, kömür ve petrol gibi ağır sanayinin ve harp sanayinin temel maddeleri, memleketimizde bol bol istihsal edildiği halde, Türkiye'deki yahudi mason işbirliği tarafından Ereğli Demir - Çelik tesislerinin yüksek vasıflı çelik imâl etmesine fırsat verilmemiştir. Teneke, sac, inşaat demiri imâlâtıyla Demir - Çelik Fabrikalarının millî sanayiye hizmetine mâni olundu. Bugün Divriği'den çıkan demir cevheri, tank çeliği, makina çeliği olabileceken, teneke, sac, inşaat demiri yüksek vasıfta olmayan çelik haline getirilmektedir. Halbuki bazı değişiklikler ve ilâve tesislerle en yüksek kalite çelik haline gelebilir. Aynı kuvvetler ancak sanayinin temel maddesi olan alüminyum çatal - kaşık yapmaktadır. Ergani'den çıkan bakır Türkiye'de işlenemediği için dışarıdan işlenmiş olarak bakır mâmûlleri satın alınmaktadır. Her sene binlerce ton krom, nikel, boraks gibi yeraltı servetlerimiz dışarıya akmaktadır.

Bilindiği gibi asrımızda Demir - Çelik sanayiî, devletlerin ve milletlerin belkemiğidir. Herşeyden evvel harp sanayiî, ağır sanayiî, ve daha birçok sanayi kollarının temeli olduğu için demir ve çelik 20. asrın en stratejik maddesi haline gelmiştir. Hele çelik, sanayileşmiş veya sanayileşecek bir devletin temeli ve modern tekniğin dönüm noktası kabul edilmektedir.

Türkiye'nin coğrafi ve stratejik mev-

kî düşünülecek olursa, düşmanlarla çevrili bulunan memleketimiz bakımından demir ve çeliğin ehemmiyeti ve kıymeti daha da iyi anlaşılır.

İşte, millet hayatı, millî ekonomi, millî sanayi ve millî müdafamız için kıymet arzedeen bir sahada sanayileşmemiz darbeleri yor. Bu tahribatta yahudi maliyesinin ve Amerikan masonluğunun ayduları yerli masonlar ve komünist tahrikçileri sendikal yollarla, Türk işçisini de istismar etmeye çalışmaktadırlar.

İŞÇİYE VE MİLLETE HAZIRLANAN TUZAK

Beynelmîle yahudiliğin kapitalizm ko- lunun soyduğu, sefaletle karşı karşıya getirdiği işçi, komünistler tarafından istismar edilmek istenir. Sınıflar arası savaş tahrik edilir. Milletimizin gerçek düşmanları yerine sahte hedefler gösterilir. Buhran yanlış ve hatah olarak sahte sebeplere bağlanır. İdeolojiler arasında devam eden topyekûn ve sınırsız harple iktisadi bünyemizde meydana getirilen yaraların mes'ulleri ve tertiplenen komploların gerçek failleri gizlenmeye çalışılır.

Türkiye'de milleti soyan, millî gelirin büyük bir kısmını yurt dışına kaçırarak sermayenin iğrenç hakimiyeti gizlenir.

İşçinin sefalet ve ızdırabı; grevler, işgaler ve yürüyüşlerle beynelmîle yahudiliğin uşaklığını yapan komünistler tarafından yanlış hedeflere kanalizasyon edilir, işçi millî ekonomiyi yıkmak için bir silâh olarak kullanılmak istenir.

Böylece yahudilik cihan hakimiyetine varma mücadelesinde milletlerin din, ahlâk, tarihlerini lekelediği gibi bir taraftan millî ekonomiyi yıkarken, diğer taraftan kasalarına oluk oluk kâr akıtmaktadır. Diğer taraftan da millî ekonomiyi bizzat tahrip ettirmeye çalıştığı işçiye verilen zamlar, işçinin hayatında en ufak bir refah ümidi doğurmamakta, işçi gün geçtikçe sefaletin dipsiz bataklığına yuvarlanmaktadır.

İşçi ücretine zam edilen birkaç kuruşla sevinirken, zarurî ihtiyaç maddelerinin fiyatları birden bire artmakta, böylece işçinin ücret için yaptığı mücadelede uğranılan zararlar hem işçiye, hem de millete son derece pahalıya mal olmaktadır.

Ereğli Demir - Çelik de girilen grev hareketleri ve mutlak bir ihanetle yüksek fırının donma tehlikesiyle karşı karşıya kalması, yahudi ve manken ortaklarının grevden evvel demir fiyatları artacak diye ellerindeki demirleri haince depo etmeleri, grev hâdiselerinden sonra demir fiyatlarının korkunç bir hızla yükselmesi ve Türkiye'nin dışardan demir almaya mecbur bırakılması, millî varlığımızı yıkmak için sürdürülen beynelmîle yahudi tahribatının ekonomik görünüşlerinden sadece birkaçıdır.

Türkiye'yi temelinden sarsacak bir mahiyet gösteren Ereğli Demir - Çelik faciası, ancak bu faciayı tezgâhçıların ekonomik politikalarını bilmekle anlaşılabilir.

Kısaca yahudi ekonomi politikasının

Gizli bir ekonomik hâkimiyet kuran Beynelmîle Yahudilik kanlı saltanatına devam ediyor. Bu saltanat milletlerin uyanışı ile bir gün yok olacaktır.

bu mevzudaki plânlarını görelim:

«Sosyal Fran-Masonluk mensupları arasında, menfaat birliği bahanesiyle, daima himaye etmekte bulunduğumuz sosyalist ve anarşist ordusu saflarına katılmasını işçiye teklif ettiğimiz zaman, bize kurtarıcı gözüyle bakacaktır... Nüfuz ve iktidarımıza gelince; bu da işçinin devamlı olarak aç kalması ve zayıf düşmesi ile mümkün olabilecektir. Ancak bu şartlar altındadır ki, işçi arzu ve irademize boyun eğecek ve buna karşı gelmek için kendinde ne enerji, ne de kuvvet bulacaktır. Aristokrasinin meşru krallık devrinde elde edemediği haklardan daha fazlasını, açlık sağlayabilir. Gaye ve maksatlarımıza karşı olanları, açlığın doğuracağı sefalet ve kini, çevireceğimiz hile ve desiselerle, bizzat halkın eliyle ezme için kullanacağız.»

Yahudi Protokolleri 3. Fasil 6 Paragraf.

«Tamamen elmde bulunan altının ve tasarrufumuz altındaki gizli imkân ve vasıtaların yardımıyla umumi bir iktisadî buhran yarattığımız zaman, sürülerle işçiyi Avrupa'nın bütün memleketlerinde sokağa dökerek aynı anda harekete geçireceğiz.

Bu işçi sürüleri, cehaletin doğurduğu aşağılık duygusu ile çocukluk çağından itibaren hasetle gıpta ettiği insanların zevkle kanlarını akıtacak ve ondan sonra da mallarını yağma edeceklerdir.

Yahudi Protokolleri 3. Fasil 12. Paragraf.

... Ücretleride arttıracaktır. Fakat ücretlerin artışı ile birlikte birinci derecede ihtiyaç maddeleri fiyatlarını da pahalandıracığımızdan, işçilerin ücret artışından hiç bir istifadeleri olmayacaktır. Bundan başka, istihsal kaynaklarını, işçiyi anarşiye ve ispirotolu içkilere alıştırarak hile ile genişliğine sabote edeceklerdir.»

Yahudi Protokolleri 6. Fasil 7. Pragraf

Görüldüğü üzere beynelmîle yahudiliğin ekonomi politikası insanın ve milletlerin istismarı esasına dayanmaktadır. Yahudi ekonomisi spekülâtif bir ekonomidir. münhasıran parazit bir ekonomidir.

Beynelmîle yahudi malivesinin milletleri sömürmek gayesiyle hazırladığı kapitalizm ve millî uyanışları söndürmek için kullandığı komünizmin karşısında millî hayat kavgasına hazırlayan millî ekonomiyi kurmaktan başka hiçbir hedef kabul edilemez.

Türkiyenin savunması Sağlanmış mıdır

BASIN TOPLANTISINDAN SONRA DURUM :

Demirel'in son basın toplantısı bir çok yönleriyle gayri millî basın tatmin etmiş gibidir. Demirel basın toplantısında, İkili Anlaşmalar'ın iktidarı zamanında imzalanmadığını ısrarla belirtmek istemiştir. Böylelikle şahsım ve iktidar süresini masum gösterme çabasında bulunmuştur. İnönü ise, basın toplantısından sonra susmakta ve adeta gizli görüşme açılmasını tasvip etmektedir. Bunun sebebi, İkili Anlaşmaların temelinde ilk harcı koyanın kendisi olmasıdır.

Daha evvelki seneler İkili Anlaşmalar üzerinde koparılan fırtına, Türkiye'de Jüpiter füzelerinin olmadığına inanılmasından sonra, dinmişti. Bugün de Nike füzelerinin kısa menzilli oluşunun teyidi, kiralık kalemleri hayli ferahlatmıştır.

ÜSLER SAVAŞ ÇIBANI MIDIR?

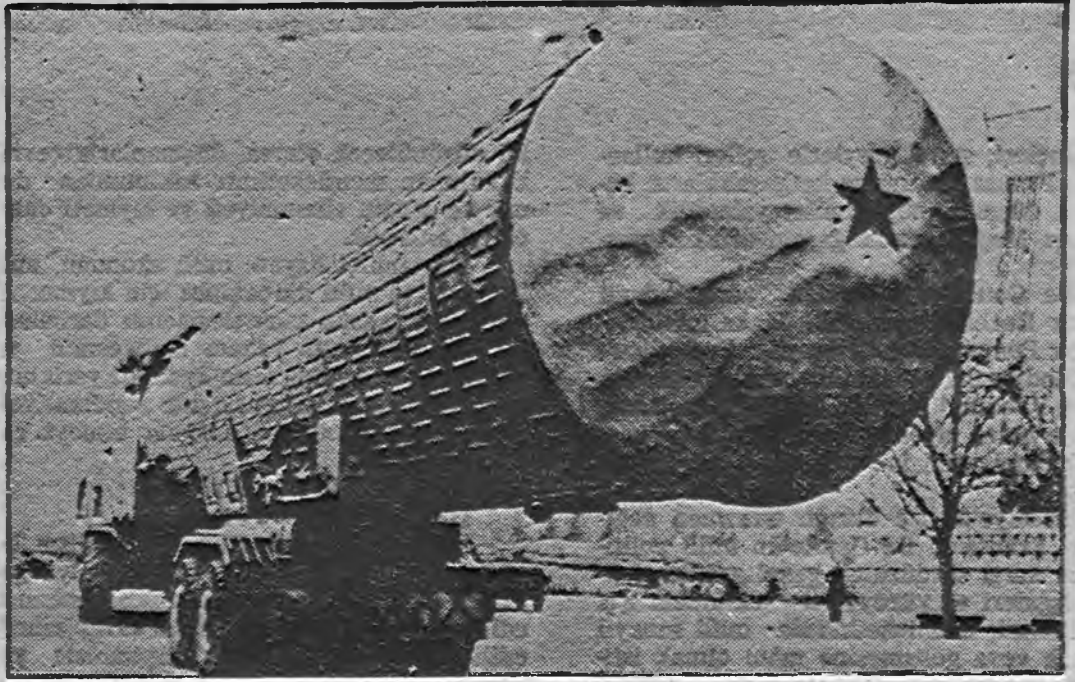
İkili Anlaşmalar basında ve mecliste aktüel konu olurken, üzerinde ittifakla durulan husus, «Üs ve tesislerin bizi her an harbe sokabileceği» idi. Aslında jeopolitiğimiz için icabı olarak, vuku bulacak bir savaşta yer almamız kadar tabii bir şey yoktur. Zira üzerinde yaşadığımız topraklar, dünya hakimiyetine gidişin kilit noktasıdır.

İKİLİ ANLAŞMALAR TÜRKİYE'Yİ HARBE SÜRÜKLEMEZ

I ve II Cihan harpleri şunu göstermiştir: Bir devlet, harbe yaptığı anlaşmalar yüzünden girmez. Ancak devletin başında bulunan gafil ve hain idarecilerin aptal politikaları yüzünden harbe girer. İtalya buna en güzel misaldir. Almanya ve Osmanlı İmparatorluğu ile ittifakı, harbe girmesine vesile olamamıştır. Osmanlı İmparatorluğunu savaşa sokan, Alman gemilerinin satın alınması değildir. Bu gemilerin Rus sınırına yaklaşıp, Sivastopolu bombalamalarını büyük bir şaşkınlıkla duyabilen gafil idarecileri olmuştur. Bu bakımdan bir harbin doğmasını, füzelerin Türkiye'den gidişi önleyemeyecektir. Rusya, Küba bhranı sırasında, küstahça memleketimizi her an işgal edebileceğini hatırlatmıştı. Bu açıdan füzelerin sökülmesi, Sovyetlere maddaasız bir Türkiye sunmak durumunu sağlamıştır.

İNÖNÜ — DEMİREL İKİLİSİNİN DURUMU :

İkili Anlaşmaların imzalanageldiği 1945-1947 yılından itibaren iktidarların güttüğü politikanın maalesef millilikle yakından veya uzaktan hiç bir alakası yoktur. İnönü iktidarda olduğu sürece, efkârın Nato'nun ve İkili Anlaşmaların

Tarihin, jeopolitiğin ve inançlarının bize en büyük düşman yaptığı Rusya, silâhlanmasına son sür'atle devam etmektedir. Rusya silâhlansın, Türkiye silâhlarını bıraksın! İşte barış içinde bir arada yaşıyabiliriz.

zumluluğuna dikkatini çekmiştir. İktidardan düştüğü sıralarda ise, AP hükûmetine bu yönden saldırarak gedikler aramaya çalışmıştır. Demirel'in bu taarruzlara cevabı, İkili Anlaşmaların kendi zamanında imzalanmadığı hususu olmuştur. Gerçekten bu anlaşmalar, AP iktidarı zamanında imzalanmamıştır. Fakat bu AP iktidarının masumiyetini izah edemez. Biraz sonra göreceğiz ki, bazı maddeler sarîh olarak aleyhimizedir. Elde yetki olmasına rağmen, bu aksaklıkların şimdiye kadar giderilmesi gerekmez miydi?

NÜKLEER HARBİN KARAKTERİ :

Basın toplantısında «Nike füzelerinin kısa menzilli oluşu, mütecaviz bir ülke olmadığımızın ispatıdır» denilmektedir. Bu ifade gülünçtür. Zira asrın harbi nükleerdir. Ve uzun menzilli nükleer silahlarla olacaktır. Bu hase göre, Ural'larda rampalanan ve ateşlenen uzun menzilli SAM roketlerine verecek cevabımız yoktur. Vuku bulacak bir nükleer harbin tabdidi hayaldir. Söyle ki: Beynelmîlel anlaşmalarla kullanılması yasaklanan Napalm bombalarını 6 gün savaşlarında İsrail sivil Arap halkına, 5 yaşındaki yavrucaklara karşı insafsızca kullanmıştır. Barış Yahudi hakimiyetinin buram buram koktuğu gayri millî basın, bu adilliği charbin icaplarından dolayı geçiştirmeye kalkışmıştır.

BASIN — MBK ÇATIŞMASI

Hacıranacağı üzere 1962 Küba bhranı sırasında, Millî Birlik Komitesinin isteği üzerine Türkiye'ye getirilen Jüpiter-23 füzeleri, o zaman basında tepkilere yol açmıştı. Bir anda yaygıncılar kopmuş, füzelerin geri götürülmesi için, rotatifler mürekkep vamaaya başlamıştı. Basın MBK çatışması Rusya'nın da ağırlığını ortaya koyması üzerine, MBK'nin mağlubiyeti ile sonuçlanmıştır.

ALEYHTE MADDELER

Yukarıdaki açıklamalardan sonra, önemli maddelerin tahliline geçelim. 13 madde de «Montreaux anlaşmasının hükümleri mahfuz tutulmuştur» ibaresi vardır. Montreaux anlaşması, Jüpiter füzelerinin modasının eskik. Ancak şunu belirtmekle iktida edelim Montreaux anlaşması ile dünyanın en önemli stratejik mevki boğazlar, gayri millî hale getirilmiştir. Bu gerçek basın toplantısından önce de bilinmekteydi. Ama üzerinde hiç durulmamıştır. Ve zemin çürüklüğünü muhafaza ettiği müddetçe de üzerinde durulmayacaktır.

Madde 16: «Anlaşmanın amaçları için, ABD tarafından ihtiyaç duyulacak maddeler ve ikmal

maddeleri mümkün olan ve geniş ölçüde Türkiye'den temin olunacaktır.» Maddeye göre anlaşma çerçevesi içindedir diyerek, her türlü ikmal maddeleri ABD'ye memleketimizin maddi kaynaklarından temin edilecektir. Sarîh ifade ile, maddi kaynaklarımız ABD hükûmetinin Yahudi markah politikasına amade tahnacaktır.

SENELERİN ESKİTEMEDİĞİ GERÇEK :

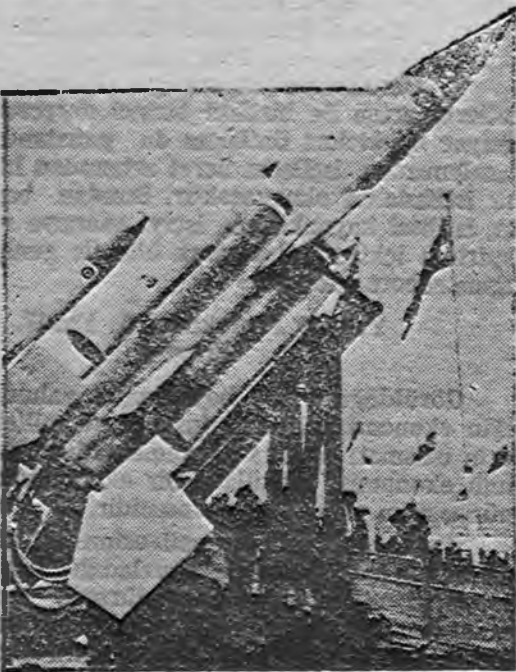
Robert Kennedy'nin 13 Gün isimli hatıratında, 1962 Küba bhranı sırasında Türkiye üzerine yapılan pazarlık şu şekilde anlatılmaktadır: Türkiye'deki Atom başlıklı füzeleri sökeceksiniz. Bizde Türkiye'yi işgal etmeyeceğiz. Sovyetler Birliği, füzelerin sökülmesinden sonra iç işlerine karışmayacağına dair, Türkiye hükûmetine teminat verirken, Amerika da aynı teminatı Küba'ya verecektir... Krusçef bu mektubu Küba bhranı sırasında başkan John Kennedy'ye göndermiştir. İfadeyi anlaşıldığı gibi, Rusya ister füze olsun ister olmasın işgale karar verdiği an, füzelerin Türkiye'den gidişi dahi işgali önleyemeyecektir.

Jüpiter füzelerini söken, Beynelmîlel Yahudiliğin emrindeki Amerikan hükûmeti bu iğrenç tutumunu, Jüpiter füzelerinin modasının eskiliği gibi gibi gülünç bir sebeple izaha çalışmıştır.

Halbuki hâdisenin moda eskiliği ile alakası yoktu. Jüpiter-23 füzeleri atom başlıklıydı. Ve bir harp esnasında Rusya'ya ağır darbeler indirebilecekti. Rus ve Amerikan hükûmetleri Türkiye'yi menfaatleri için tampon bir devlet olarak kullandıklarını, bizzat başkanlarının dilinden açıklıyorlardı. 8 yıl önceki gerçek, bugün değişti mi dersiniz?

TÜRKİYE MÜDAFAASIZ KALMIŞTIR :

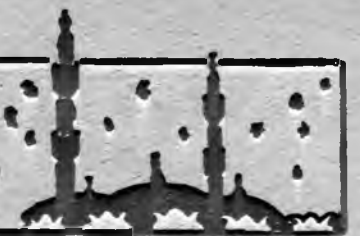
Savaşın her an koktuğu bir ülkedeysiz. Şu an Türkiye, bir Rus hattı bu Yunan taarruzuna karşı müdafaasızdır. Kıbrıs bhranı sırasında İngiliz Askeri Kurullarının yaptığı bir incelemede şöyle denilmekteydi: «Bir harp vukuunda Yunan ietleri, Edirne semalarını aşarak İstanbulu bombalayabilecekler.» İnceleme, üzerinden gülünç geçilecek gibi değildir. Bilakis bizleri derin bir düşünceye sevk etmelidir. Çünkü atom başlıklı Jüpiterler sökülüştür. Elimizde orta menzilli (30-40 Km) Nike Ajax füzeleri kalmıştır. Halbuki Yunanistan'da bile, uzun menzilli nükleer füzeler vardır. Bir harp vukuunda bütün bunlardan mahrum olduğumuz gibi, üs'lerin mutlak hakimiyetimiz altında olmadığı da bir gerçektir. Bu sebeple vuku bulacak bir harpte, hiç olmazsa kendi yağımızla kavrayabilmemiz için üs'lerin mutlak Türk kontrolüne geçmesi lazımdır.

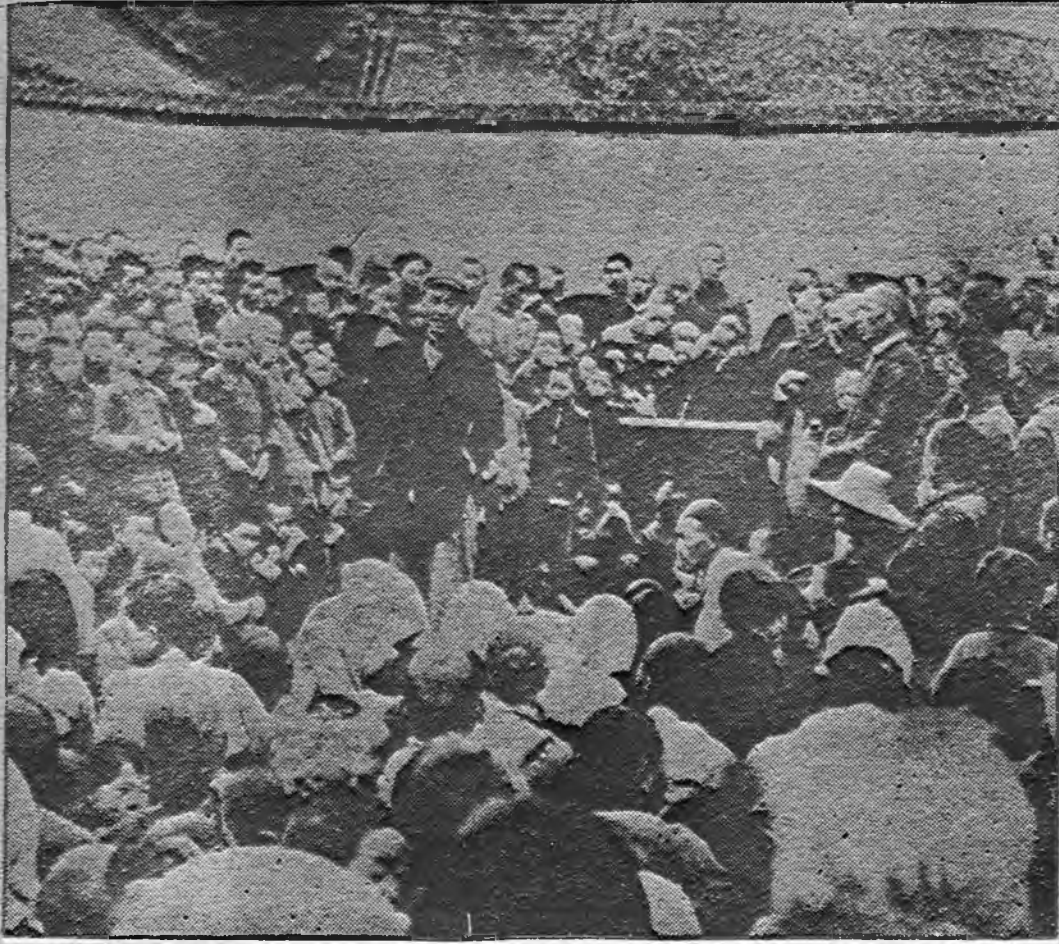
Dünya silâhlanıyor! Silâhı olanın ekmeği ve hürriyeti vardır. Silâhsız yaşama hakkı yoktur. Sahte barış sloganlarına kanmayalım. Uyanalım!

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

MÜSLÜMAN TÜRKLERİN KANLI KURTULUŞ MÜCADELESİ

HALK MAHKEMESİ

KİM KAZANIR?

(geçen sayıdan)

Bu mücadelede hangi taraf kazanır? Doğu Türkistan'ın asıl sahibi olan Türkler, Çinlilerden nefret eder. Zira Doğu Türkistan'da bir tek aile bulunamaz ki, dinlerine, milli varlık ve istiklallerine gaddarca, şövenistçe tecavüz eden zalim ve kanlı Çin emparyalizmine baş kaldırıp şehid edilmiş bir evlad sahibi olsun. Burada Çin yinetimine baş kaldırma hareketlerinin ardı arkası yıllardır kesilmemiştir. Türk milleti öyle bir millettir ki, Doğu Türkistan'daki bu hareketler, ya ay-yıldızlı Gökbayrak'ın altında hür ve müstakil bir Türk Devleti kurulacaktır, ya da son Türk ferdi şehid oluncaya kadar bu amansız ve adaletsiz savaş devam edecektir. Çin'in belkemiği olan Doğu Türkistan'daki bu durum, Kızıl Çin'in Ruslar karşısındaki dezavantajıdır.

Öte yandan, teknik üstünlük, harp sanayiini besleyen kaynakları Batı Türkistan'dadır. Bu sebeble Batı Türkistan'ı Doğu Türkistan'a bağlayan 6 şose yolu, hududa kadar getirilmiş olan Türk-Sib demiryolu ve 2 nehir yoluna mukabil, Doğu Türkistan'ın asıl Çin'den çok uzak olup elverişsiz bir şose ve bir demiryolu ile bağlıdır ki, takviye olması güçtür. Üstelik, Dış Doğuistan'daki Rus kuvvetleri bu yolu kesebilir. Rusların askerî kuvvetleri arasında Batı Türkistan'lı cengaver Türkler, önemli bir kuv-

vet teşkil et'ikleri gibi, Ruslar 300.000'in üzerindeki Doğu Türkistanlı mülteci Türklerden de 50.000 kişilik bir «Doğu Türkistan Kurtuluş Ordusu» teşkil etmiştir. Ayrıca Rus askerleri, Çin askerlerinden daha kabiliyetli, dayanıklı ve cesurdur. Bu yüzden bugün için Ruslar daha avantajlı olmakla beraber, Çin'in teknik gücünün sür'atle geliştiği nazara alınırsa yakın bir gelecekte teknik güçler eşit olsa bile, sayı üstünlüğü ile Kızıl Çin, Rusları yenecektir.

Diğer çok önemli bir hususta şudur ki, başta Batı Türkistan gibi, Rusya'nın bekası için hayati önemi haiz bir ülkede Türkler olmak üzere Rusya nüfusunun yarısı Rus esaretinden kurtulmak için fırsat kollayan esir milletlerden müteşekkil olduğu halde, Çinliler çok daha yeknesak bir nüfusa sahiptir ve Ruslara nazaran Çinliler, çok daha inatçı ve sefa'ete alışkın bir millettir.

Bir diğer husus ta şudur: Kızıl Çin'in Batı Türkistanlılara yaptığına tam karşılık Ruslar da Taşkent ve Alma-Ata'daki radyoları vasıtasıyla, bir yandan Doğu Türkistanlıları Kızıl Çin'e karşı isyana teşvik etmekte, öte yandan Moskova'da açtığı enstitüde, Doğu Türkistan'da kendi kuklası durumunda kurulacak müstakbel devlet için diplomat yetiştirmektedir. Yani, Doğu Türkistan'ı ele geçirmek gayesiyle ciddi hazırlıklar içindedir. 1933, 1944 ve 1949'daki hatalarını hala idrak dememiş görünen Rus-

lar'ın bu sarsak politikasının insanlığa neye mal olacağını hür dünya devletleri iyi hesaplamalıdır...

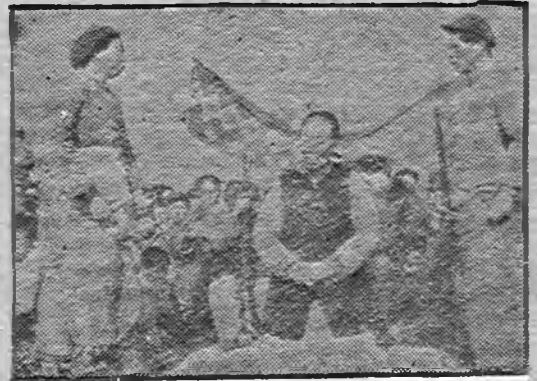
SONUC

Rus-Çin çatışması, yukarıdaki izahlarımızdan da anlaşılacağı üzere, ne Rus ve ne de Çinlilere aid olmadığı halde yarısı Rusların, yarısı da Çinlilerin esaretindeki, Asya'nın siyasi, iktisadi askerî ve etnik dengesi unsuru Türkistan'ın tamamı üzerinde «Asya hakimiyeti» ve «Dünya İmparatorluğu» emellerinin tahakkuku için iki komünist rakibin karşı karşıya gelmesinden başka birşey değildir. Yani, gittikçe vehametini attırarak devam eden bu çatışma sonucunda çıkan harpte, iki müstevliden hangisi kazanacak olursa olsun, Türkistan'daki 45 milyon Türk nüfusu belin, bir daha doğrultamayacak şekilde imha olacağı, bir yana, dünya milletleri arasındaki jeopolitik denge, bu iki dev komünistten birisi lehine bozulacaktır. Eğer hür dünya ve A.B.D. Türkistan'ın Rus ve Çinlilerce istila edilmiş olduğu gibi, bu defa da kayıtsız kalmakta inad ve ısrar ederse, bu acizane tutumları yüzünden bütün insanlığın mahvına sebep olabilirler. Bu felaketin önlenmesi Rus-Çin çatışmasının asıl sebeplerine yukarıdaki doğru teşhisi koymakla mümkündür ve ancak bugünkü şartları değerlendirmekle önlenabilir. Bu son fırsattır

NE YAPILMALI

İnsanlığın bu müstakbel büyük faciadan kurtarılabilmesinin ancak ve yalnız bir tek çaresi vardır: O da «Doğu Türkistan» da Müstakil bir Türk Devleti kurulmasın sağlanakla olur. Bu ise, her devletten fazla Rusya'nın olgun idrakine; Rus-Çin savaşı neticesinde Çin'i istila etse dahi, pek kısa bir müddet sonra kalabalık ve şövenist Çin milletinin Ruslar'ı tasfiye edip Rusya'nın tamamının çöküşünü hazırlamış olacağına uzak görüşle sezecek olgunluktaki Rus yöneticilerinin samimiyetle tasvib ve desteğine bağlıdır. Zaten bu belanın alt edilebilmesi için Rusya'nın başka bir tezi olması lazım gelir. Zira bunun dışında bir yol takip edecek olursa «Çin'e pirince giderken, Rusya'daki buğdayından da mahrum kalacağım» diye bilmesi kendi menfaati icabıdır. Kısacası Ruslar, Doğu Türkistanlıların Kızıl Çin'e karşı yapacakları Kurtuluş Savaşını müteakip (müstakil ve Millî bir

(Devamı 14. sayfada)

Toprak reformunun yapılışı.

MÜCADELE, 17 SUBAT 1970

2

AKAİD İLMİNİN İLK MÜMESSİLLERİNDEN BAZILARI İMAM-I A'ZAM EBU HANİFE:

Ebu hanife Nu'man İbnü Sabit H. 80 senesinde (M. 699) Kûfe'de doğmuş; tahsilini Medine, Basra ve Kûfe'de Ebu Amr Amir-i Sa'bi (720) ve sonra da Hammad İbnü Süleyman'ın (737) yanında yapmıştır.

Fıkıh ilmine dalmadan evvel kendini Akaid bahislerine ve kelâm savaşlarına vermiş, mübaheselerle temayüz etmiştir.

Kendi ifadesine göre: yirmi defadan fazla Basra'ya gidip gelmiş, orada haricîlerin, ibadîyye, sufrîyye ve diğer şubelerine mensup sapıklarla ve hasaviyye mümessilleri ile münakasalarla bulunmuştur. (5)

Ebu Hanife Fıkıh'ta, ibadet, muamele, hukuk ve ceza sistemlerinde Hanefîlerin imamıdır. Amelde mezhep sahibi dört büyük imamdan birincisidir ve bu yüzden İmam-ı A'zam ünvanını almıştır.

Ebu Hanife Akaid'de de Ehl-i Sünnet'in ilk imamıdır. Sonraki akaid âlimlerinden pek çoğu, Akaid'de mezhep sahibi olan İmam-ı Maturidî ve İmam-ı Tahavî dahi onun yolunu takip etmişlerdir.

Maveraünnehir uleması ve bunlardan bilhassa Ebu Mansur Maturidî onun Akaid'deki yolunu daha ilerletmiş ve yaymıştır. Maturidî onun koyduğu esasları ve müdafa usulünü sistemleştirmiş olduğu için Hanefîlere itikatta Maturidî denilmektedir.

İmam-ı A'zam bütün içtihaatlarında

çok dikkatli keskin görüş sahibidir. Delillerinde ekseriya Kitab'a dayanır.

İslâm Aleminde yukarıda temas edilen sapık fikirlerin ileri sürüldüğü sıradadır ki; Ebu Hanife bütün bu muhtelif mezhep erbabına karşı Ehl-i Sünnet'i müdafa ve bilhassa Kaderîyye ve Cebriyye'yi red ve İslâm Akaidinin esaslarını ilân ve izah için El-Fıkıhul Ekber adlı eserini yazmıştır. Onun Akaid bahsinde güttüğü yolu en iyi gösteren eseri, bu Fıkıh-ı Ekber risâlesidir.

Gene: İstitaat insanın fiili ile beraberdir fikrini savunmak, hayır ve şer, kaza ve kader meselelerini açıklamak için izah için El-Fıkıh'ul-Ebsat risâlesini iman ve küfür, ırcâ ve vâid meselesini Osman'ı Bus-tîye risâlesini, Akaid ve feraizi hudutlarıta beyan için Vazivet-i Nükurrî risâlesini ve halk arasında çıkan muhtelif meseleler hakkında Ehl-i Sünnet Akidelerini göstermek için de El-Alim ve'l müteallim risâlesini yazmıştır.

Ebu Hanife İslâm esaslarına sınıksız bağlı rey ve kanaatleri dolayısıyla, İslâm düşmanlarının hücumuna uğramıştır. Bu hücumlar karşısında O, sadece İslâm esaslarına sadık kalmış ve din düşmanları ile, Allah (C.C.) ın rızasına uygun bir mücadele yapmıştır.

İnsanları Hakka davet eden büyük mücahitler önce çevrelerinin anlayışsızlığına, sonra Hak ve Din düşmanlarının fikri ve tecavüzlerine maruz kalmışlar. Hakkı ikame etmek vazifesi olan Devletin de Hak düşmanları tarafından ele geçirildiği hallerde Devlet zulmün bir âleti olur.

Tarihte bunun sayısız misâleri mevcuttur.

İmam-ı A'zam Ebu Hanife de dini uğrunda eziyetlerin en şiddetlisine maruz kalmıştır.

Allah (C.C.) O'ndan razı olsun.

MAKİNALAŞMAK

(5) Beyadî-İşaretü'l-Meram. C. 1. Sy. 59.

EBU MANSUR MATURİDİ:

Muhteşem İslâm omarsının temellerine her türlü taarruzun yapıldığı bir devirde İslâm'ı, Allah'ın (C.C.) emrettiği şekilde ilân ve izah eden müstesna ve mücahit âlimlerdendir.

İmam-ı Maturidî'nin çalışmaları, İslâmı yabancı kâfirâne telâkkilerin dine sokmak istendiği bir devirde oymuştur. İslâm hayat düzeninin ve tetâkkîlerin temelini teşkil eden İslâm Akidesi her devirde kâfirlerin taarruzuna uğramıştır. Bu taarruzlar kendilerini umî, anîkî, felsefî ve mistik perçeler arkasına saklamışlardır. Fakat tarih boyunca bu taarruzların gayesi, sadece İslâmiyet'i yok etmek olmuştur. Müslümanlar arasında ayrılmalara sebep olan itikad fıkraları da, kâfirlerin psikolojik ve kültürel tecavüzlerinin bir şeklidir.

İmam-ı Maturidî'nin çalışmaları ve eserleri bu tecavüzlerin tam bir cevabıdır.

İmam-ı Maturidî Semerkant'da Maturidî denilen bir mahallede dünyaya gelmiş. H. 333 (M. 944) tarihinde vîre Semerkant'ta vefat etmiştir.

Hocaları Ebu Bekir Ahmet El-Cürcanî, Ebu Nasr El-İyaz'dır.

(Devamı var)

IRAK'TA DARBE

(Baştarafı 5. sayfada)

Beynelmîlel yahudilik Arap devletlerini birbirine vurdurarak meşgul ederken, İsrail Mısır, Ürdün üzerine tahatça saldırıyordu. Böylece Arap devletleri birbirleri ile boğuşurken İsrail meselesi ikinci plâna atılmış oluyor. Nitekim Irak'ta darbe teşebbüsüne girişildiği gün İsrail Ürdün'e saldırıyor, İsrail tankları Ürdün topraklarına giriyor. İran - Irak birbirlerine saldırırken, İsrail'liler Sadvan Adası'ndaki askerî tesisleri tahrip ediyorlar.

Beynelmîlel yahudilik adı gün harbin den evvel de aynı taktiği kullandı. Yine Irak'ta bir darbe teşebbüsüne girişilmiş, Ürdün ve Suriye de aç krizler ortaya çıkmıştı. Görülüyor ki beynelmîlel yahudilik sosyalizm ve kapitalizm maske rejimleri ve Arap devletlerinin satılık kukla adamları ile İsrail'i Orta-Doğunun hâkimi durumuna sokma gayretindedir.

IRAK TÜRKİYEDEN YARDIM İSTİYOR.

Darbe teşebbüsünden bu müddet sonra 4 Şubat 1970 tarihinde Irak İçişleri Bakanı ve İhtilâl Konseyi Üyesi General Ammaş anı olarak Ankara'ya gelerek Cumhurbaşkanı, Başbakan ve ilgili Bakanlarla görüşmüştür. Görüşmenin gerçek yüzü efkâr-ı umumîyeye aksettirilmemekle beraber görüşmelerin maniyeti bellidir. Irak Türkiye'den yardım oekliyezursun. Türkiye kararını çok evvelden vermiştir. Bu karar Amerikan yahudiliğinin müfettişi Jacop Javits tarafından verilmiştir. Jacop «Orta-Doğunun bir dünya savaşına yol açmayacağını Rusya, Araplara yardım ettiği için Amerika'nın da İsraille 20 yıldır devam ettirdiği yardımını yapmaya devam edeceğini»

söyleyerek, «Türkiye, siyasi olarak çatışmanın içinde olmamasına rağmen bölgede bir patlama anında kendini savaşın içinde bulabilir» diyerek Türkiye'nin herhangi bir hâdiseye karışmamasını plânlanmış, gitmişti.

Jacop'un yukarıdaki konuşmasını Türkiye'nin malûm siyasilerinden biri değişik olarak şöyle tekrarladı: «Biz Orta-Doğu bunalımında kesin olarak tarafsız kalmamızı ve bu yüzden çıkabilecek büyük çapta dünya ihtilâfına karışmamak bizim kesin olarak istiyoruz.» diyerek beynelmîlel yahudi politikasının tatbikçisi olduğunu ispatlamıştır. Mezkûr demec Irak elçisinin Türkiye'ye gelip yardım istediği günde verilmiştir.

Ancak, Irak İçişleri Bakanının Türkiye'ye gelişinden sonra, Türk Hükûmeti Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Orhan Eralp'ı güya Irak ile İran arasında arabulucu olarak göndermişti. Ancak bu diplomatik bir temastan ileri geçemeyecektir. Zira Libya'da ihtilâl olduğu zaman Türk Hükûmeti yine Orhan Eralp'ı Libya'ya göndermişti. Eralp, Libya ile Kaire arasında mekik dokudu. O zaman Kâhire basınına «Türk Hükûmeti Arapların yanındadır, Arapları destekliyor...» V.s. diye demecler vermişti. Netice, sadece bir seyahat ve bir kaç yuvarlak konuşmadan ilâriye geçmedi. Simdi de bundan başkası olmayacaktır. Zira Arabuluculuk yapabilmek için hedefi belli, yabancı ideolojilerin ve politikaların zebunu olmamış, kendi millî politikasını şuurla ve kararlı yürüten millî bir politikanın var olmasıyla mümkündür.

BOSUNA GAYRET.

Arap kukla liderleri, Rusya'nın, men-

faatlerini koruduğunu zann ediyorlar. Rusya Arapların değil, beynelmîlel yahudiliğin menfaatlerine göre hareket etmektedir. Rusya sosyalizm vasıtası ile beynelmîlel yahudiliğin politikasını gerçekleştirmektedir. Diğer taraftan beynelmîlel yahudilik kapitalizm yolu ile bir kısım Arap devletlerini de gizli bir zümrenin altında inlettirmektedir. Böylece Orta-Doğu üzerinde korkunç bir kumar oynanmaktadır. Bu bakımdan Irak devlet adamlarının Türkiye'den yardım istemeleri boşunadır. Zira Türkiye'ye tatbik edilen politikada beynelmîlel yahudi politikasının tesirlerinden kurtulabilmiş değildir.

NETİCE.

Bütün bunların tek bir izahı vardır. Irak'ta darbe teşebbüsü, Arap devletleri arasındaki kargaşalık, İsrail'in insan hakları hukukuna aykırı davranışları v.s. ancak bir anlaşmanın ve ittifakın neticesidir. Bu ittifak Arapların yok olması paasına beynelmîlel yahudiliğin kuklası olan sosyalist Rus, ve kapitalist Amerika - İngiltere hükûmetleri arasındaki ittifaktan ibarettir. Bu gizli ittifak Orta-Doğunun buhranının baş mesulüdür. Ve Orta-Doğu'da harpleri, ihtilâlleri, darbe teşebbüslerini ve ihtilâfları doğurmaktadır.

Değişik kuvvetleri bazan uzlaştıran, bazan çarpıştırmaya çalışan bu menhus anlaşmalar, ancak Arap milletlerinin uyanması beynelmîlel yahudiliğin iç yüzünü şuurla kavraması ve ancak millî kadrolarının yürüttüğü bir savaşla muzaffer olabilir.

Düşman ancak; düşmanı bilen, sivo-nizmi şuurla kavrayan düşman vaatlerine kanmayan, kendi millî ideolojilerine şuurla sarılan millî kadrolar tarafından yok edilir. Irak millî kadrosuna kavuşup, millî ideolojisini iktidar haline getirinceye kadar darbe teşebbüslerinden ve ihtilâlden kurtulamayacaktır.

İŞTE TEHLİKE

DÜŞMAN SİLAHLANMAKTADIR

UYANINIZ

(Baştarafı 7 nci sahifede)

de bir mücadele verildiğini halkın bilmesi gerekmektedir.

Dünya yahudiliğinin basit bir maketinden ibaret olan hiçbir zaman yahudiliğin ekonomik ve siyasi merkezliğini yapamayacak İsrail Devletçiliğinin bu hususiyeti bilinmecen, doğru bir mücadele var olamaz. Çerçekte İsrail'i galip kılan, Arapları mağ'up eden kapitalist Amerika'yı da, Komünist Rusya'yı da telkin çemberi içinde tutan beynelmilel yahudiliktir. Gerek Rusya, gerekse Amerikan gizli veya açık yollarla daima İsrail Devletçiliğinin yanında bulunmuşlardır. Hadiselerin basit bir görünüşü ile iktifa etmezsek daima varacağımız netice aynı olacaktır. Orta-Doğudaki ihtilâf İsrail ile Filistinliler arası mevzi bir ihtilâf değil, beynelmilel yahudiliğin emperyalizmi ile milletler ve İslâm arasındaki cihanşumûl tezdadın bir parçasından ibarettir.

Eğer Filistin'de ve Orta-Doğuda yürütülen mücadeleye gerçekten emperyalizme karşı olacaksın, yahudi kuklası olmamak, komünizme dönüşmemek için İslâma saygılı ve millî değerlere bağlı olmalıdır. Hiç bir gerçek anti-siyonist ve anti-komünist sloganın işine rastlanmayan Filistin ve Orta-Doğu mücadeleleri, komünizme kaymağa namzet, gayri millî ve gayri İslâmî hareketlerdir.

Bütün dünya milletleri için olduğu gibi İslâm milletlerinin de millî mücadelesi, ancak haklı bir doktrin, sağlam bir metod ve gerçekten millî kadroların rehberliğinde mümkündür. Aksi halde Filistin'de yeni Nasırlar, yeni Ebu Medyen'ler ve Habib Burgiba'lar zıdım edecektir. Ve milletlere o zaman düşen vazife ilk önce bu kanu diktatör tasarıklarını tasfiye hareketinden ibaret olacaktır. Türkiye'de yürüyen millî mücadelemiz yönünden ise bu sahte millî, sahte anti-emperyalist hareketin maskesini indirmek birinci vazifedir.

İşte, Mao'nun kitaplarını hayranlıkla okuyan Filistin Kurtuluş Ordusuna mensub gerillacılar. Bunları millî ve İslâmî bir mücadele içinde gösterenlere veyl.

Müslüman Türklerin

(Baştarafı 11. sayfada)

Türk Devleti) kurulmasına mani olmamak ve Doğu Türkiistan'ın istiklaline daha evvel yaptığı şovenist müdahaleleri tekrarlamamak hususunda garanti vermelidir. Ancak, bundan sonradan ki, A.B.D. ve hür dünya Rusya ile müştereken, Kızıl Çin'e karşı hareketlerinde Türkiistanlılara silâh ve mühimmat yardımıyla bulunarak, Çinlileri Türkiistan'dan atacaktır. Yoksa, Türkiistanlılar belanın birinden kurtulup ötekini pençesine düşeceklerinden endişe ettikleri müddetçe şevk ve hırsla mücadele etmeyeceklerdir.

Hür dünya bunu sağlamalı. Rusya'yı ikaz ve ikna etmelidir.

Ayrıca, A.B.D. ve hür dünya devletleri, Milliyetçi Çin nezdinde, müessir tedbirlere başvurarak Milliyetçi Çin'den Doğu Türkiistan'ın bağımsızlığın tammasını istemelidirler.

Hür dünya devletleri Doğu Türkiistan meselesinin B.M. de müzakere edilmesini temin etmelidirler.

Hür dünyanın gayret ve yardımlarıyla Türkiistan'ı tetkik enstitüleri kurularak bu önemli ülke her cephesiyle tanıtılmalı, Türkiistan Kurtuluş hareketlerini takip ve destekleme Merkezleri kurulmalı, Türkiistan'daki hareketler sıhhatli şekilde takip edilmeli, Türkiistanlıların kurtuluş davalarına madden ve manen yardım edilmelidir.

Ayrıca, memleketindeki zulüm ve vahşete dayanamayıp hür dünyanın çeşitli ülkelerine iltica eden Türkiistanlıların kabiliyetli çocukları eğitilerek Türkiistan davasını bilen mücahid devlet adamları ve diplomatlar olarak yetiştirilmelerine hür dünya gereken önemi vermelidir.

Kızıl Çin'in Doğu Türkiistan'a akın akın Çinli göçmen getirip yerleşirmesi, buradaki katliam ve kültür ihtilâk hür dünyaca protesto edilmelidir.

Kızıl Çin esiri 10 milyon nüfuslu Doğu Türkiistan'ın kurtuluşu bütün dünya insanlığının kurtuluşu olacaktır. Bir zamanlar büyük medeniyet ve kültür hazinesi olan bir ülkenin ve bu ülke halkının davalarına hür dünya sahip çıkmalıdır. Aksi takdirde insanlık tarihi, bugünkü yöneticilerin kayıtsızlığını insanlığın iflâsı olarak kaydedecektir.

El Fetihe mensup kadın ve erkek gerillacıların ellerinde iftiharla tuttukları Leninin fotoğrafıdır. Millî ve İslâmî hareketlere ulaşan bozguncu unsurlardan ve ajanlardan temizlenmedikçe Mücadelede hiç bir zafer ümidi yoktur.

İNKILÂB İLMİ

3

ÜÇÜNCÜ SAFHA :

«17 Ekimden sonra ihtilâl gerçekleşmiş, oturmuşdur.

«Bu strateji devresinin hedefi; her memleket de emperyalizmin yere serilebilmesi için, bir istinad noktası olarak kullanılmak üzere, tek bir memlekette proloteriya diktatörlüğünün kuvvetlendirilmesidir. Artık komünizm «Dünya ihtilâli» safhasına geliyor.

«İnkılâp bu ileri hamleler bahsinde dayanak noktası seçer. İnkılâp tek bir memleketin hudutlarından öteye yayılmaya başlamıştır. Artık dünya inkılâbı devri başlamıştır. İnkılâbın en esaslı kuvveti tek bir memlekette proloteriya diktatörlüğü, vesair bütün memleketlerde ihtilâlcî harekettir.»

Çinde 1948 yılında ihtilâlde komünistler idareyi ele almışlar ve dünyanın çeşitli yerlerine sızmaya başlamışlardır.

«En başlı ihtiyat kuvvetleri ise; ileri memleketlerde yarı proloter ve küçük köylü kütelleri ve sömürgelerle bu devlete tabî bulunan yerlerin hürriyetlerinin temini, hürriyet hareketleridir. Bugün Afrika memleketlerindeki hürriyet hareketlerinin tahrikçisi ya komünist Çin, ya da komünist Rusya'dır. «Emperyalizmle savaş» maskesi altında o cemiyeti komünistleştirmek mücadelesine devam ediyorlar.

«Bu son strateji safhasında, asıl darbenin istikâmeti; emperyalizmle uzlaştıracı bir siyaset güden II. Enternasyonal partileriyle küçük burjuva demokratlarının ezilmesidir.»

Komünist Rusya burada bir hedef daha gösteriyor; «Asıl darbenin istikâmeti; emperyalizm'e uzlaştıracı bir siyaset güden II Enternasyonalin lağvı ve burjuva demokratlarının ezilmesi» diyor.

«Kuvvetlerden istifade plânı ise; proloter inkılâbının sömürgelerde ve tabî memleketlerde doğan kurtuluş hareketleriyle ittifakıdır. Nerede bir kurtuluş hareketi varsa hemen komünistler oraya sızacaklar, işçileri hareketlendirecekler ve anti-emperyalist sloganlarla memleketi komünistleştirme faaliyetini süratlendireceklerdir.

«Strateji, inkılâbın en esaslı kudretleriyle ve onların ihtiyat kuvvetleriyle meşgul olur. İnkılâbın muayyen bir safhasındaki hallere ve şartlara göre, inkılâbın geçirdiği tahavvüllere göre strateji de değişir.»

İnkılâbın muayyen bir safhasındaki hallere, şartlara ve inkılâbın geçirdiği tahavvüllere göre —plân manasında— strateji de değişir. Fakat —kaideleri itibariyle— her merhalede esas bünyesi aynı kahr. Demek ki stratejinin değişmez bir kaide oluşu, fakat hal ve şartlara göre —plân manasında— bir takım tahavvüller geçirdiği, tarihî bir vakia olarak, komünist harekette görülür.

Hareketin ve Taktiğin Med ve Cezri —iniş ve çıkışları—

TAKTİK:

«Hareketin kısa med ve cezir devresi, inkılâbın yükselme ve alçalma devresi için proloteriyaya takip edeceği hareket hattının tayin edilmesidir. O, eski mücadele şekillerinin değiştirilmesi ve yerine yenilerinin konulması mesaisi ve bu şekillerin vücuda getirdikleri şebekeler içinde bu hareket hattının temini için bir mücadeledir.

Stratejinin hedefi: —ister Çarlığa, ister burjuvaziye karşı olsun— harbi kazanmaktan, Çarlığa ve burjuvaziye karşı şiddetli bir harbe girişmeden ibaret olduğu halde; taktik bütün harbi değil, daha ziyade hususî bir muharebeyi kazanmayı hedef tutar. Bunun için de taktik, daha âcil, daha mübrem işlerle iştigal eder. Yahud inkılâbın müşabhas iniş ve çıkış hallerine göre,

hususî bir muharebeye veya harekete kıyam eder. Taktik, stratejinin bir kısmıdır. Taktik hadiselerin cereyanına ve cezrine göre değişir. Onun için Stalin. «1. safha esnasındaki stratejimiz hep aynı şekilde kaldığı halde, taktiklerimiz çok kere değişmiştir.» der.

Su halde strateji aynı kaldığı halde taktiklerin çok defa değişmesi mümkün dür.

«1903 den 1905 e kadar parti taarruzî hareketler takip etti.» Demek ki ilk stratejik plân içinde, 1905 e kadar taarruzî bir plânla hareket ettiler.

«İnkılâp med halinde idi. Hareket yükseldi. Taktiklerin, hallere ve şartlara uymak için değişmesi lâzımdı. Bununla ahenkli olarak, kavga şekilleri de inkılâbın meddinin icabı ile ihtilâlcî idi. Mahallî siyasî grevler, siyasî nümayişler, umumi bir siyasî grev, meclise boykot, ayaklanma, ihtilâlcî mücadele bevanamele ve sloganlar; bütün bunlar bu devre esnasında birbirini takip eden değişikliklerdi ki, kavgamız hep bunların arasında cereyan etmiştir.» Çeşitli vesile ile taktiklerle stratejiye varmak için meclisi boykot, ihtilâlcî grevi teşvik etmek kastıyla bir takım sloganlar, mahallî siyasî grevler ayaklanmalar hep taarruzî bir mücadele şekli olarak belirliyor. «Kavga şekillerinin bu değişiklikleri, teşkilât şekillerindeki mütakabil değişikliklerle müterafık bulunuyordu.» Yani komünistler kavga şekillerinin taarruzî oluşuyla beraber, onun değişik safhalarında teşkilât şekillerini de bu hareket şekline uydurmuş oluyorlar. Teşkilatla hareket birbirine uygun olmalıdır. Ufak bir işi başaracak kuvvet ile, büyük bir işi başaracak teşkilat aynı olamaz.

«Fabrika ve imalâthane komiteleri, ihtilâlcî köylü komiteleri, grev komiteleri, Sovyet işçileri, mebusları, az çok açık amekî teşkilât şekilleridir.» Demek ki komünist hareket teşkilât şekilleri ile, hareket şekilleri arasında devamlı bir benzerlik ve eşlik istiyor.

Hareketin vasıl olduğu durum stratejiye; o da taktiklere tesir eder. Mücadele şekilleri ve bunu gerekli kılan teşkilatlanmalar strateji tarafından tayin edilir.

Henüz teşkilatlanmamış bir hareketin isyan tarzında bir mücadeleye girmesi, hareketin seyri ile seçilen mücadele şekli ve kuvveti arasında tezat oluşu sebebiyle tam bir başarısızlık doğurur.

Orta-çağ Alman ve Fransız köylü savaşları buna misal olarak verilebilir.

Teşkilatlı ve kuvvetli bir hareketin taarruz hâline geçmeğe çabaladığı bir sırada, gizli çalışmalarda ısrar etmesi ve suikastlerden fayda beklemesi de yine aynı kaideye muhalifdir.

İtalya'da kuvvetli Sosyalist Partisi'nin muvaffak olamayışı, isyan halinde kalışı; Mısır'da İhvanü'l Müslim'in aczi böylece izah edilir.

«1907-1912 esnasında parti, inkılâp hareketinin bir alçalması müddetince, ric'at taktiklerine baş vurmaya mecbur olmuşdur.»

Demek ki Rusya'da 1903 den 1905 e kadar devamı hücum taktikleriyle çalıştılar, Fakat 1905 den 1912 ye kadar olan hareket devresinde Çarlık hükümetinin kud-

retli çıkışıyla komünistler siniyor ve geri çekilmek mecburiyetinde kalıyor, taktiklerini de buna göre sistemleştiriyorlar.

«Hareket iniş halinde idi. Taktikler bizzarure bunu nazar-i itibare almağa mecburdu. Gerek mücadele şekilleri, gerek teşkilat şekilleri aynı surette değiştirildi.» Su halde mücadele şekilleriyle beraber teşkilat şekilleri de değiştiriliyor.

Stalin «Meclise boykot yerine, meclise iştirak ettik» diyor. Tezad ne kadar büyük gözüküyor. Fakat taktikler arasında, taktikler içinde tezat yoktur. Stalin «Birinci safhada meclisi boykot ediyorduk. Fakat bugün ancak meclis içinde mücadeleye karar vereceğiz. Meclis için de yapacağımız karışıklıklarla onu sükût ettireceğiz.» diyor. Bu komünist taktiğini bugün T.İ.P. de aynen icra ediyor.

«Meclis haricinde açık ihtilâlcî hareket yerine elimizde meclisin parlamento görenekleri ve nutukları vardı. İktisadî grevier yahud sadece faalyet tatilleri vardı. Tabiidir ki parti bu devre esnasında toprak altında kalmaya mecburdu.» Bugün T.G.K.P. de Türkiye'de gizlidir. Fakat onun üst yapısı olan T.İ.P. mecliste aynı son stratejileri, Türkiye için de Türkiye'yi komünistleştirme faaliyetini yürütmektedir. 141. ve 142 maddelerin kaldırılmasıyla beraber Türkiye'de Komünist Partisi de açıklıkla başını gösterecektir.

«Fakat o böyle gizlenirken kültür, tahsil, kooperatif, sosyal cemiyet hareketleri ve kanunun mücadele ettiği sair teşkilatlar ihtilâlcî kütile teşkilatının yerini tuttular.»

«II. ve III. safhada strateji değişmeden kaldığı halde taktikler on kereden fazla değişmiştir. İnkılâbın aynı devresi esnasında taktikler, inkılâbın iniş ve çıkışına göre, müteaddit defalar değişebilir. Taktikler proloteriya organizasyonlarının ve mücadele şekillerinin oynaklığına uydurularak yürütülmüştür.»

Zaman kazanma ve düşmanı bozguna çözülmeye zorlama

«Düşman kuvvetli olduğu ve ric'atdan kaçınma imkansız bulunduğu; düşmanın bize kabul ettirmek istediği muharebede zayıf mevkide kalacağımız bizce evvelden anlaşıldığı; kuvvetleri miktarına nazaran ric'at, öncülere karşı indirilecek darbeye meydan vermemenin ve ihtiyat kuvvetlerini arkada muhafaz etmenin yegane yolunu teşkil ettiği zaman ihtiyat, kuvvetleriyle münasib bir ric'at menavrası yapmak icap eder.

Komünistler kuvvetlerinin hiç bir zaman ezilmesini istemedikleri için, sıkışık anlarda bütün ihtiyat kuvvetleriyle beraber muharebeyi veya mücadeleye ettikleri memleketi terkedip yer altına girmek veya başka bir yere kaçmak taktik olarak kendilerine emredilmiş oluyor.

Stalin «İhtilâlcî partiler talim ve terbiyelerini ikmal etmelidirler» diyor.

«Onlar nasıl hücum edileceğini bilmeğe mecburdurlar. Anlamaları icap eder ki; şimdi bunu en iyi ric'atın nasıl yapılacağını öğrenmekle tamamlamaları lâzımdır.» Demek ki komünist harekete başlamadan evvel hem ileri hareketleri, hem de nasıl geri çekileceğinin öğrenilmesi emredilmiştir.

(Devamı var)

BAY MENTEŞEOĞLU

İSTİFA EDİNİZ

Bundan aylarca önce komünist - mason işbirliği neticesinde gerek Beşiktaş Işık Özel Mimarlık Mühendislik Yüksek Okulunda gerekse Yıldız D. M. M. Akademisinde bazı olaylar meydana gelmiştir.

Bir gurup siyasi kürücü - komünistin liderliğinde İstanbul Üniversitesinde işgal, boykot ve benzeri hâdiselerin baş mes'ulleri Beşiktaş'taki okulu basmışlardır. Ellerindeki mavzer, tabanca, molotof kokteyli, dinamit ve benzeri silâhlarla ateş etmişler «Artık siyasi kür hareketi başlamıştır» diye bağırılmışlardır. O kargaşalıkta okula ateş ederken kendi arkadaşları olan bir Ermeni çocuğunu öldürmüşler ve cinayetin gerçek faili bulunamamıştır. Gerçek fail yerine; derslere devam eden, komünist ve siyasi kürçülerin hareketlerine karşı çıkan, temelleri dinamitlenen okul üzerlerine yıkılmasını diye diğer talebelerle beraber dışarı fırlayan milliyetçiler mücrimler gibi yakalanmıştır.

Ne gariptir ki, okul binasından çıkan talebelerde silâhın olmadığı bizzat orada bulunan sivil polis memurları tarafından belirtildiği halde, suç âletini taşıdığı tesbif edilen ve okul basan komünistlerin serbestçe gezmelerine müsaade edilmiştir. Okulda ideolojik yönden tesirleri çok iyi bilinen milliyetçi gençler, okullarına hücum eden gerçek katillerin ihbarı ile, hâdiseden yedi gün sonra tevkif edilmişlerdir. Bunun yanında göstermelik olarak birkaç komünist - siyasi kürücü hakkında gıyabî tevkif kararı verilmiş, fakat yakalanmaması için adeta her ne lâzımsa yapılmıştır.

Sayın Bakan; şimdi size sorarız;

Vazifeniz, Orman Fakültesinden yahut Teknik Üniversitesinden gelerek İstanbul'un göbeğinde eşkiya gibi okul basan; derse devam eden talebeleri kurşun yağmuruna tutan; Taşnak, Hınçak ve Hoybun komitelerinden tâ'imat aldıkları mâlûm olan; suç delilleri tesbit edilmiş hainleri yakalayıp, adaletin kahhar pençesine teslim etmek midir? Yoksa okul sarsılırken dışarıya çıkmaya çalışan, elleri boş, kurşun yağmuruna karşı sandalye bacağı ile kendini müdafaa edenleri mi yakalamaktır?

Milliyetçiler hapishanelerde unutulurken, onlarla beraber haklarında şekli gıyabî tevkif kararı çıkartılan Molla Mustafa Barzani ajanı komünist - siyasi kürçüler ellerini kollarını sallayarak gezmektedirler. Üstelik bunların nerede yatıp kalktıkları, nerelerde dolaştıkları herkes tarafından bilindiği halde polis bunları nedense yakalamamaktadır. Her gün nerede yatıp kalktığı bilincin asıl suçluları yakalamak an meselesi iken, yakalamayanların işgal ettikleri makamı terketmeleri lâzım değil midir?

Bu gerçek katiller yakalanmadığı için suşuz milliyetçiler adaletin huzuruna çıkarılmakta, aylardır demir parmaklıklar arkasında çile çekmektedirler. Bu hâdiseler, ismi yüce adalet mekanizmasına karşı milletin itimatının kaybolmasına sebep olmaktadır.

Sayın Bakan;

Bu tip hâdiseler dünyanın hiç bir yerinde görülmemiştir. Polis aylarca suçluları aram ve üç soysuzu bulamamış. Bu, olacak iş midir? Bu müesseselerin vazifesini yapmamış olması, mazlumların yerine katillerin ve hainlerin korunması mânâsına gelmez mi? Mahkemelerin haklarında tevkif kararı çıkardığı suçluların, polis karakollarının veya kulübelerinin önlerinde dolaşmaları teşkâtınızın âdil ve tarafsız olmadığı kanaatini uyandırmaz mı?

Tarafsız olan merciler; Ermeni dönmesi Gürbo'nun oğlu Mehmet Çantekine «Orman Fakültesinde okuyorsun, Işık'ta isin ne» diye sormalı, Teknik Üniversiteden geler. Rafael Avidor, Jak Menşe, Simon Zimelman ve buna benzer yahudi çocuklarına da «ellerinizdeki bu silâhları size Hahamhane mi temin etti» demeli değil miydi?

Hâdiseden on gün sonrasına kadar her gün savcılığa gidip imza atan, haklarında tevkif kararı çıktığında şerefle teslim olanları mı korumak lâzımdır, yoksa Diyarbakır ve Eskişehir yurdunda yatıp kalkan eşkiyaları mı? Bunu vüksek vicdanınızda muhasebe etmenizi dileriz.

Aynı garip hâdiseler Yıldızda da cereyan etmiştir. Yıldız Akademisinde cinayet işlenmiş, polise de suçluyu yakalama vazifesi düşmüştür. Polis gerçek katili yine bulamamıştır. Çünkü, Beşiktaş hâdiselerinde olduğu gibi, bizzat hâdisenin faileri polise ısmarlama suçlular ihbar etmişlerdir. Bu muhbûle hakkında da, daha sonradan, katillik suçundan tevkif kararı verilmiştir. İşte bu komünistlerin ihbarı ile 6 milliyetçi, «suçlu» diye yakalanmış ve cinayetle alâkalı olmadıkları halde, utanmadan «katil» diye damgalanmışlardır. Bu komünist - mason planında, ıptarı mason localarından idare edilen gayri millî basın da, en iğrenç vazifeyi yapmıştır. Hatta siz de, hangi hesaplâ bilinmez, meclis kürsüsünden «katiller bulunmuştur» şeklinde beyanda bulunmuşsunuzdur.

Yüce adalet tecelli etti ve «katil» diye gazetelerde ve ne yazık ki meclis kürsüsünde iftiraya uğrayan milliyetçilerden beş tanesi, daha sorgu safhasında iken tahliye edildiler. Biri ise, Beşiktaş hâdiselerinde olduğu gibi, muhbûr fakat haklarında tevkif kararı olan asıl suçlular yakalanıp mahkemeye getirilmediği için hapishanededir. Yine muhbûr katil suçu ve mevkuf olarak aranıyor. Gene polis güya yakalamak için elinde evrakla dolaşıyor. Yıldız hâdiselerinde haklarında gıyabî tevkif kararı çıkanlar da diğerleri gibi hâlâ bulunamıyor.

Yine milliyetçiler mağdûr ve mahkûm, yine katiller serbest.

Bay Menteşeoğlu;

Durum size naklettığımız gibi gerçekten bir skandaldır. Bu skandal, bir İçişleri Bakanının değil bütün bir hükûmetin istifa edip, çekilip gitmesini gerekli kılacak kadar ciddidir. Gayri millî basının bir bardak suda kopardığı fırtına karşısında titreyen zayıf vicdanlar, beynelmilel masonluğun kölesi kozmopolit basına utanmadan secde ettiler. köle oldular. Beynelmilel yahudiliğin maşası gayri millî basını ve bütün millet düşmanlarının canavarlaşan ihtirasını tatmin için ve tutulduğu histeri krizini dindirmek için; milliyetçi, vatanperver ve mü'min avına başladılar.

Ve ne yazık ki bir İçişleri Vekili meclis kürsüsünden, «Katiller bulunmuştur» diyerek, durumunu muhafazaya çalıştı. Halbuki hiç kimseye mahkeme kararı ile sabit olmaduktan sonra, katil denemez. Bunu bay Menteşeoğlu bilmez mi? Elbette bilir. Buna rağmen niye itham eder? Bunun bizce cevabı basittir, Menteşeoğlu için ise ifadesi müşküldür.

Şimdi durum nedir? Adliye Yıldız cinayeti ile ilgili olarak tevkif edilen altı milliyetçiden beşini tahliye etmiştir. Birisi se hâlâ hapishanededir. Ve hapishanede kalan milliyetçinin hâlâ beklemesinin sebebi, haklarında tevkif kararı verilmiş olan oniki millet düşmanının hâlâ polise yakalanmayışından ibarettir. Evet 20. asrın Türkiye'sinde, masum insanlar, sadece bazı alçaklar polise yakalanmadığı için hâlâ hapishanededir.

Yıldız hâdiseleri dolayısıyla beyanat üstüne, beyanat tazeleyen Menteşeoğlu, suçluları yakalama gayretinde eğer samimi ise, mahkemece polise bildirilen gerçek cani ve katilleri yakalasın!

Emniyet tarihine skandal kelimesi ile geçecek olan bu hâdiseye karşısında yapılacak tek bir şey vardır: İstifa ediniz Bay Menteşeoğlu...